

ROZLOUČENÍ S KARLEM OTČENÁŠKEM

KŘESŤAN A VÍRA
CESTOU VIKARIÁTEM LITOMYŠL
PRÁZDNINOVÁ PŘÍLOHA
NAŠI BISKUPOVÉ

KARMELETÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Louis de Wohl

Dobývat nebe

Život svaté Kateřiny Sienské

Vyprávění slavného německo-britského katolického romanopisce představuje čtenářům jednu z nejpozoruhodnějších žen dějin církve. Za svého života smířovala válčící italské městské státy, burcovala vlažné církevní preláty i prosté věřící, dokonce se jí podařilo přimět papeže, aby se po létech vrátil z Avignonu do zpustlého Říma.

Váz., 311 s., 290 Kč

André Daigneault

Krise jako šance

Knihka je duchovní nabídkou pro ty, kteří bolestně prožívají krizi středního věku. Je mimo jiné návodem, jak se s pomocí Boží oprostít od negativních pocitů a přijmout pozvolna přicházející stáří, poddat se plynutí času a přijmout meze svých možností.

Brož., 87 s., 129 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapková 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Donald Kalsched

Vnitřní svět traumatu

V knize se autor zabývá obrazy, jež se často objevují ve snech a fantaziích lidí, kteří prošli traumatickými životními okolnostmi. Poukazuje na skutečnost, že právě obrazy, které měly zprvu ochranný charakter, se mohou stát destruktivními a přispívat k prohlubování traumatu postižené osoby. Autor pracuje s bohatým klinickým materiálem, věnuje zvláštní pozornost problémům závislosti, psychosomatických poruch a disociace a přístupu k nim. Spojuje jungovské pojetí traumatu se současnou teorií objektních vztahů a teorií disociace. Ukazuje rovněž, jak porozumění univerzální řeči snů, mýtů a pohádek může osvětlit přístup k pacientům s traumatickými životními zkušenostmi a dát nové podněty k práci s nimi.

Brož., 344 s., 449 Kč

Barbara Gordon

Tančím tak rychle, jak dokážu

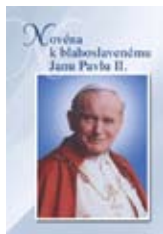
Autobiografie úspěšné režisérky, která mobilizovala všechny síly, aby dokázala žít bez návykových léků. Patologický vztah s přítelem, nesprávné doporučení terapeuta či ztráta kariéry však způsobily, že se psychicky zhroutila a prošla martyriem při pobytu na psychiatrii. Příběh vypovídá o úzkostech, které mohou postihnout každého, ale dává naději, že je možné nad nimi zvítězit.

Váz., 296 s., 385 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Novéna k blahoslavenému Janu Pavlu II.

Novéna inspirovaná úryvky z listů a promluv papeže Jana Pavla II. Každý den na jeho přímluvu žádáme o nezbytné dary pro autentický křesťanský život. Doprovázeno barevnými fotografiemi.

Brož., 24 s., 30 Kč

Francine Ferlandová

Ať žije babička a dědeček!

Prarodiče dnešní doby

Tato kniha se obrací na prarodiče, ale leccos může objasnit i rodičům dítěte. O čem se v knize dočtete? O charakteristických vlastnostech prarodičů 21. století, o vlivu, který mohou mít na své vnouče, i o tom, jak může vnouče ovlivnit je; jaké nástrahy na ně v souvislosti s jejich novou rolí číhají, a o tom, jak se jim vyhnout. V knize se mluví i o zvláštních situacích: jaké je být prarodičem adoptovaného či handicapovaného dítěte, jak plnit prarodičovskou roli v rodině, v níž došlo k rozvodům a sňatkům s jinými partnery, apod. Nechybí množství návrhů různých aktivit, jak mohou prarodiče s vnoučaty trávit čas.

Brož., 168 s., 185 Kč

VZPOMÍNKA NA ARCIBISKUPA KARLA OTČENÁŠKA

Pan arcibiskup Karel Otčenášek mi zůstane v paměti nejen jako výjimečný pastýř naší diecéze, ale také jako mimořádná osobnost dějin církve v Evropě. A konečně i můj osobní vzor na cestě ke kněžství.

Za jeden z nehlubších rozměrů tohoto velkého Božího služebníka považuji skutečnost, že od svých 30 let, kdy byl tajně vysvěcen na biskupa, až do pokročilého věku nesl na svých bedrech celou tíži biskupského úřadu jako odpovědnost, kterou mu svěřil Kristus. I přesto, že mu bylo většinu života násilně bráněno, aby svůj úřad veřejně zastával. Na jeho odvaze a nasazení nic nezměnila ani dlouhá léta vězení a internace. Tuto jeho službu pro královéhradeckou diecézi považuji za srovnatelnou s mučednictvím.

O Karlu Otčenáškově jsem slyšel už jako dítě. Osobně jsem ho poznal během svých středoškolských studií, kdy působil jako správce farnosti v Trmicích, okrajové části Ústí nad Labem. Pan biskup se tam velmi svědomitě staral o opravu mnoha kostelů, k čemuž od státu nedostával téměř žádné prostředky. A především tam za ním jezdili věřící z celé republiky, hlavně mládež o prázdninách. I já jsem býval mezi nimi. Na osobě pana arcibiskupa Karla mě od prvního momentu nesmírně zaujala jeho mimořádná láska k Eucharistii, oddanost Matce Boží, pokora a nadšení pro šíření Božího království. Jeho kázání nebyla strojená, vyjadřoval se srozumitelně, v krátkých a upřímných větách, které nenechaly posluchače lhostejnými a skrze něž silně působil Duch Boží – asi právě pro jeho výjimečně silnou víru a pokoru.

Nás studenty biskup Karel inspiroval i k tomu, abychom mu pomáhali s opravami kostelů a kaplí. Já jsem například jezdil s vypůjčeným nákladním autem pro písek, někdy jsem měl také tu čest vozit ve škodovce pana biskupa. Často jezdil slavit eucharistii do odlehlých kaplí, kde se v neděli shromáždilo jen několik málo věřících. To však pana biskupa neodradilo, do liturgie se vždy ponořil se stejnou vroucností, jako by šlo o slavnou pontifikální mši svatou.

Pan arcibiskup Karel měl velkou úctu ke vznešenosti kněžského a apoštolského povolání. Věřil v mimořádnou sílu kněžského požehnání. Velmi rád všem žehnal a sám také kněžské požehnání často vyhledával. Pamatuji si, že jsem se později jako kněz ostýchal svému biskupovi žehnat, ale on na tom trval.

Blahoslavený Jan Pavel II. jej při své návštěvě Hradce Králové v roce 1997 veřejně nazval svým dlouholetým osobním přítelem. Když později Jan Pavel II. zemřel, mnozí nepochybovali, že odešel přímo do Boží náruče. Stejně pocity ve mně vyvolává i odchod jeho královéhradeckého přítele.

Doprovázejme jej svou modlitbou a hlavně zůstaňme věrni jeho vzácnému duchovnímu odkazu, jímž se naše diecéze a vlast má právo už navždy pyšnit.

+ Jan Vokál

biskup královéhradecký

Hradec Králové, 23. května 2011

OBSAH

Slovo biskupa	3
Aktuality	4
<i>Křesťan ve 21. století</i>	
Křesťan a víra	10
Cestou vikariátem Litomyšl	12
Zaměstnavatel: biskupství	14
<i>Průvodce po kostele</i>	
Z biskupství a servis	15
Prázdninová příloha	16
<i>Vzpomínka na Karla Otčenáška</i>	
<i>Známý neznámý Jan Vokál</i>	
Pozvánky na akce	24
Charitní listy	27

Oprava z minulého čísla: V nadpisu k fotogalerii na straně 23 se vyskytuje chybný název místa svěcení biskupa Jana Vokála. Jedná se o baziliku sv. Petra, ne sv. Petra a Pavla, jak bylo omylem uvedeno. Za naši nepozornost se omlouváme. Redakce IKD

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 4 95 063 4 22, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 8. 8. 2011 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie z titulní strany: Luděk Bárta

ZEMŘEL ARCIBISKUP KAREL OTČENÁŠEK

(vm) – V pondělí 23. května 2011 byl Pánem z tohoto světa povolán jeho věrný služebník Mons. Karel Otčenášek, arcibiskup a emeritní biskup královéhradecký. Zemřel tiše zaopatřen svátostmi ve 21,45 hodin v biskupské rezidenci v Hradci Králové, kde v posledním čase sta- tečně nesl kříž stáří.

Karel Otčenášek patřil k nejvýraznějším osobnostem české církve druhé poloviny 20. století a stal se symbolem nezlomnosti vůči zvůli komunistického režimu. Narodil se 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí v rodině koláře Františka Otčenáška. Po měšťanské škole ve svém rodišti studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Praze, kde maturoval v roce 1939. Ke kněžství se připravoval v Hradci Králové a – poslán biskupem Mořicem Píchou – v Římě (Lateránská uni- verzita, kolej Nepomucenum), kde byl 17. března 1945 vysvěcen na kněze královéhradecké diecéze. Po skončení války se vrátil do vlasti a působil jako kaplan v Týnci nad Labem, dále jako administrátor v Horní Rovni a v Žamberku a od října 1949 jako vicerektor kněžské- ho semináře v Hradci Králové (do jeho zrušení komunistickou vládou v červnu 1950). 30. března 1950 byl papežem Piem XII. jmenován titulárním chersoneským biskupem s pově- řením řídit královéhradeckou diecézi v případě, že bude „sedes impedita“ či „sedes vacans“ (tj. bráněno výkonu biskupské služby) a 30. dubna 1950 svým předchůdcem Mořicem Píchou tajně bez vědomí státu vysvěcen na biskupa. Potom se stal administrátorem ve Vrchlabí. 11. července 1951 byl internován v želivském klášteře; spolu s biskupem Tomáškem a Mons. Šuránkem byl v přísné izolaci od ostatních duchovních. Za „velezradu a špionáž pro Vatikán“ byl v roce 1953 převezen do vyšetřovací vazby a v prosinci 1954 v Hradci Králové odsouzen na 13 let vězení. Jako vězeň poznal kromě jiných kriminálů Mírov, Leopoldov a Valdice, odkud byl po více než 10 letech na amnestii propuštěn v květnu 1962. Poté pracoval jako dělník v mlékárně v Opočně. V roce 1965 mu bylo na zásah papeže Pavla VI. dovoleno nastoupit do duchovní správy, ale mimo vlastní diecézi a se zákazem jakéhokoli projevu biskupské hodnosti. Působil jako administrátor v Ústí nad Labem–Trmicích a dalších pohraničních farnostech. Mezi lety 1968 a 1973 mohl opět působit ve své diecézi, avšak pouze jako administrátor farnosti Plotičtět nad Labem; pak se musel znovu vrátit Trmic.

Teprve po listopadu 1989 mu bylo umožněno převzít správu diecéze, do té doby řízené kapitulním vikářem. 21. prosince 1989 jej papež Jan Pavel II. potvrdil jako diecézního biskupa v Hradci Králové a 27. ledna 1990 byl v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové uveden do služby svému biskupství, a to papežským zmocněncem arcibiskupem Francescem Colassunem. Úřad sídelního biskupa vykonával do 6. června 1998, kdy se jeho nástupcem stal Dominik Duka, OP (při této příležitosti obdržel z rukou apoštolské- ho nuncia Giovanniho Coppy od papeže uznání s poděkováním). 24. září 1998 papež Jan Pavel II. jmenoval Mons. Karla Otčenáška osobním arcibiskupem. Během svého biskupského působení byl hlavním světitelem biskupů Josefa Kajneka a Dominika Duky, OP a spolusvětitelem arcibiskupa Jana Graubnera a biskupa Josefa Hrdličky. I v letech odpočinku byl arcibiskup Otčenášek pastoračně činný v diecézi, komisi Iustitia et Pax (do roku 2000), sportovní organizaci Orel (do roku 2007), Konfederaci politických vězňů a dalších institucích. V posledních zhruba dvou letech bylo jeho veřejné působení omezeno zdravotním stavem a žil v biskupské rezidenci v péči Schönstattských sester Mariiných. Jeho každodenní oporou bylo slavení eucharistie.

DIECÉZE SE ROZLOUČILA S ARCIBISKUPEM

(vm, lk) – Necelé tři týdny po svém uvedení do úřadu diecézní- ho biskupa královéhradecké diecéze vedl 3. června 2011 Mons. Jan Vokál zádušní mši svatou za svého předchůdce arcibiskupa Karla Otčenáška, emeritního biskupa královéhradeckého, který zemřel v pondělí 23. května 2011. Posledního rozloučení se zúčastnila řada významných osobností z církevního i veřejného života a velký zástup věřících.

V katedrále Svatého Ducha se sešli biskupové z Čech, Moravy, Slezska a sousedních zemí, významní představitelé veřejné- ho života, příbuzní a přátelé zesnulého a velký počet věřících z královéhradecké diecéze i odjinud, aby se rozloučili s milovaným arcibiskupem Karlem Otčenáškem a vyjádřili Bohu vděčnost za jeho 66 let kněžské a 61 let biskupské služby pro českou cír- kev a český národ. Přítomní, kteří se nevešli do zcela zaplně- né katedrály, sledovali bohoslužbu na obrazovkách na Velkém náměstí a v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Mezi vzácnými hosty nechyběli odcházející apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Diego Causero, zmíněná řada biskupů, primátor města Hradce Králové MUDr. Zdeněk Fink, ministr financí ČR Ing. Miroslav Kalousek, ministr zdravotnictví MUDr. Leoš Heger, ředitel protokolu Kanceláře prezidenta republiky Jindřich Forejt, velvyslanec Polské republiky v ČR Jan Pastwa, představitelé Konfederace politických vězňů, Orla, Junáka a Vojenského a špi- tálního řádu Svatého Lazara jeruzalémského, akademické obce a mnoha dalších institucí.

Homilii pronesl nástupce arcibiskupa Karla Otčenáška na stolci královéhradeckého biskupa současný pražský arcibiskup Domi- nik Duka, který na otce Karla vzpomněl jako na svatodušního člověka, jež byl plný dobroty a lásky k lidu a vlasti a také připo- mněl jeho myšlenku univerzálního spřátelování. Jménem všech také arcibiskupovi Karlovi poděkoval za to, jak celý život hledal dobro pro druhé.

V závěru mše svaté zazněly kondolenční pozdravy. Apoštolský nuncius Diego Causero přečetl pozdrav Svatého otce Benedikta XVI., který ocenil věrnou, radostnou a pracovitou službu arcibiskupa Otčenáška. Kondolenční slova prezidenta republiky Václava Klause tlumočil pan Jindřich Forejt: „Jeho životní příběh, občanské postoje a bohaté zkušenosti byly a zůstávají jistě nejen pro mě velkou inspirací“. Primátor města Hradce Králové Zdeněk Fink poděkoval za všechny občany města, že do jejich dějin arcibiskup Karel vtiskl hluboký, nezapomenutelný otisk. Jménem vlády ČR vzdal hold svědectví arcibiskupa Otčenáška ministr financí Miroslav Kalousek, který ho vyzdvihl jako vzor lásky a naplno vykonávaného povolání služby druhým. Předsedkyně Konfederace politických vězňů MUDr. Naděžda Kavalírová připomněla, jak měl arcibiskup Karel pro všechny bratrské porozumění a žil vzájemným spřátelováním. Marie Gottfriedová, zastupitelka severočeského města Trmic, ve kterém byl Karel Otčenášek 20 let ve vyhnanství, mu děkovala za strhující příklad člověka, který se nenechal zlomit a který s elánem a houževnatostí burcoval lidi, aby si i během období nesvobody uhájili svou víru. Nový královéhradecký biskup Jan Vokál, jehož uvedení do úřa-

Hlavním celebrantem zádušní mše svaté byl Mons. Jan Vokál, autor: Luděk Bárta

Cesta k poslednímu rozloučení před katedrálou, autor: Jiří Bittner

du se zesnulý arcibiskup Otčenášek ještě dočkal, na závěr poděkoval všem, kteří na sklonku života otci Karlovi posloužili v době jeho nemoci. Poslední rozloučení se zemřelým, které vedl svěřící biskup královéhradecký Josef Kajnek, se konalo u kříže před katedrálou Svatého Ducha, aby se ho mohli zúčastnit i ti, kteří se z kapacitních důvodů nevešli na zádušní mši svatou do katedrály. Poté byla rakev se zesnulým uložena do katedrální krypty. Zádušní mše svatá byla také přenášena televizí Noe a radiem Proglas. Slavnostního rozloučení se zúčastnilo odhadem přes dva tisíce lidí.

STUDENTŮM BUDE SLOUŽIT NOVÁ AULA

Slavnostní otevření auly, autor: Tomáš Stryhal

Po nákladné rekonstrukci přízemí jižního křídla voršilského kláštera, na které se finančně podílelo Církevní gymnázium, zřizovatel školy sestry voršilky a značnou měrou německá nadace prostřednictvím královéhradeckého biskupství, byly ve čtvrtek 19. května slavnostně požehnány a otevřeny nové prostory na Církevním gymnáziu v Kutné Hoře. Škola dostala k dispozici prostornou a moderní technikou vybavenou aulu, kterou bude též pronajímat veřejnosti. Dvě nové místnosti získal také školní klub, jehož kapacita je 100 žáků a dosavadní prostory již nebyly zcela vyhovující. Slavnostního odpoledne, které začalo mší svatou v klášterním kostele, se zúčastnili vzácní hosté, např. generální matka představená Českomoravské provincie Římské unie řádu sv. Voršily sestra Cecilie či starosta města Kutné Hory pan Ivo Šanc.

Stanislava Kučerová

Noc kostelů 2011: vydatný déšť – vydatný zájem

(vm, lb) – Královéhradecká diecéze se do Noci kostelů zapojila letos podruhé. 27. května 2011 se na východě Čech otevřelo 131 kostelů, z toho 34 nekatolických. Oproti loňsku to je zhruba trojnásobné zapojení farností a sborů. Svědčí to rovněž o tom, že Noc kostelů je i významnou ekumenickou událostí. V lokálním měřítku ji v letech 2008 a 2009 předcházely podobně koncipovaný Týden vzájemného poznání a porozumění v Hradci Králové, který vzešel z podnětu tehdejšího biskupa Dominika Duky OP.

Situaci v Hradci Králové shrnul přímo diecézní koordinátor Noci kostelů P. Karel Moravec: „Noc kostelů 2011 byla poznamenána deštivým počasím, ale přesto se jí účastnil velký počet návštěvníků. V některých kostelech mě velmi potěšilo radostné nasazení mnoha pořadatelů, s jakým se věnovali návštěvníkům; dokonce i kostelníci, kterým lidé do kostelů nosili vodu a bláto, byli přivítáni. V kostele Nanebevzetí Panny Marie přišla sice asi polovina lidí oproti loňskému ročníku, ale zase byl průběh klidnější a na věž nestály dlouhé fronty.“

Vůbec první komentář došel z Heřmanova Městce od Marka Výborného: „Právě jsme ve 23.55 zakončili Noc kostelů v kapli sv. Jiří. Přes nepřízeň počasí jsme v kostele uvítali cca 160 návštěvníků defacto na celý program a na noční komentovanou procházku po kostelech, sborech a kaplích nás šlo cca 55. Číslo na Heřmanův Městec to jsou více než pěkná, ani jsme takový zájem nečekali a ohlasy byly příznivé.“

Ve Dvoře Králové nad Labem zahájili Noc kostelů vyzváněním všech zvonů na kostele sv. Jana Křtitele a slavením mše svaté. Jak poznamenal hlavní organizátor Vít Hojný, necelá třetina z jejich návštěvníků patřila k těm, kteří si jindy cestu do kostela nenajdou. „O připojení k programu Noci kostelů jsme uvažovali již v loňském roce, ale nakonec jsme se na pastorační radě rozhodli ještě počkat a důkladněji se připravit. Máme kostel s natolik zajímavou historií, že nebyl problém sestavit program na pět let dopředu, návštěvníci se tedy mají na co těšit i v budoucnu,“ prozradil po bohoslužbě P. Jan Czeaka. Letos se místní farníci soustředili především na prezentaci věže a světnice, která do dějin vstoupila jako místo nálezů Královédvorského rukopisu. Konvolut údajně středověkých textů zde v roce 1817 našel jazykovědec Václav Hanka. Debata o jejich pravosti zaměstnávala jazykovědce a historiky po celé devatenácté století

V Hlinsku připravili debatu „Katolický kněz zpovídá evangelického faráře, autor: Naděje Čejková

a trochu zastínila uměleckou hodnotu samotných textů, které můžeme považovat za zajímavý projev českého romantismu. V rámci programu Noci kostelů se zájemci přenesli o téměř dvě století nazpět a v divadelní scéně zažili setkání se samotným Václavem Hankou. Následně na ně čekal výstup do vyšších pater věže, kde jsou zavěšeny zvony, v podstřešní místnosti měli možnost shlédnout výstavu liturgických oděvů a z ochozu se pokochat nádherným výhledem do kraje. Vedle věže nabídli královédvorští několik komentovaných prohlídek interiéru celého kostela, představení varhan včetně ukázek hry a dva koncerty. Pro ty, kteří po vydatné porci duchovní stravy, pocítili chuť dopřát něco i svému tělu, byl k dispozici stánek Charity, kde prodávali staročeskou pochoutku – trdelník. „Všimněte si, že lidé vycházejí z kostela rozzářeni a spokojeni. To nám signalizuje, že jsme se vydali správnou cestou,“ upozornil Vít Hojný.

Rovněž v kutnohorském kostele sv. Jakuba začala Noc kostelů mší svatou. Poté se ticho chrámu začalo naplňovat tóny královského nástroje, varhan. Texty Písma spolu s hudbou z různých dob nabídl návštěvníkům možnost meditovat a přemýšlet o smyslu života. Zájemců, kteří chtěli odhalit tajemství hry na varhany, bylo tolik, že se u vchodu pod věží vytvořila fronta. Zvládne hru jeden hráč nebo jich je tam víc? Na všechny otázky se jim dostalo odpovědi, dokonce si mohli prohlédnout vnitřek hrací skříně varhan. Podobný program se odehrál v chrámu sv. Barbory, kde hudební doprovod zajistil soubor Cantica.

Také v menších obcích se Noc kostelů těšila velkému zájmu obyvatel, dobrým příkladem mohou být Černčice u Nového Města nad Metují. Jak sdělila jedna z organizátorek Alžběta Nováková, přestože se u nich akce konala poprvé, do kostela sv. Jakuba si našlo cestu zhruba 80 lidí. Řadu z nich přilákala přednáška „O umění (a) restaurování“, na kterou přišlo podle odhadu tak 40% nevěřících. Podobně hovořil Josef Honzíček z Bojanova: „Jako pořadatelé jsme v našem kostele sv. Víta čekali maximálně 50 lidí, ale počet účastníků doslova vyrazil dech nám všem. Při čísle 170 jsme přestali počítat. Shodli jsme se na tom, že nás celkově navštívilo 200 lidí, což považujeme za vynikající výsledek.“ Kromě kostela byla přístupná zvonice s renesančním zvonom Václav a po dlouhé době unikátní kostnice, která se nachází na srázu nad řekou Chrudimkou za kostelem. Kosti jsou narovnané ke zdi kostnice podobně jako v Sedlci u Kutné Hory, byť samozřejmě v menším měřítku.

TÁBOR HOSTIL 9. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ POUŤ. VYDALA SE TAM MISIJNÍ KLUBKA I Z NAŠÍ DIECÉZE

Dne 28. května proběhla v Táboře a Klokotech 9. celostátní misijní pouť spojená s 6. Misijním dnem dětí a vikariátní poutí, jejíž mottem byla slova „Pane, dej mi tu živou vodu!“ (srov. Jan 4,15). „S velkou vděčností vzpomínám na sbor doprovázející a vytvářející krásnou atmosféru mše svaté, hosta misionáře P. Günthera Eckelbauera, OMI, působícího v Pákistánu a radost ze slavnostního potvrzení nových Misijních klubek. Farníci Tábora a okolí projevili svou pohostinnost a každému poutníku se dostalo před kostelem sladkého občerstvení a bylo možné si prohlédnout historické centrum města,“ řekl P. Marek Adamczuk, OMI, ředitel Papežských misijních děl v českobudějovické diecézi, který měl organizaci celé letošní pouti na starosti.

Mezi hosty nechyběl P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD, který povzbudil malé misionáře pro jejich nasazení pro misie, Miriam Svobodová, diecézní ředitelka PMD za plzeňskou diecézi a Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka PMD za královéhradeckou diecézi. Ta přijela na pouť i se svým Misijním klubkem a aktivně zapojila do příprav pouti řadu dalších dětí z farností královéhradecké diecéze. Malí i velcí se také s nadšením zúčastnili odpolední poučné hry Putování po kontinentech.

Atmosféru dne završil plný kostel Nanebevzetí Panny Marie v Klokotech a vyslání misionářů do jejich domovů jak tradiční hymnou PMDD „Pošli mě, půjdu já“, tak urdským požehnáním na cestu od P. Josepha Roye, představeného komunity oblátů v Pákistánu.

Veškerými sebranými finančními prostředky získanými během pouti (při sbírce, Misijním jarmarku, Misijním koláči) byl podpořen jeden z projektů Papežských misijních děl týkající se Indie. Ten den se podařilo vybrat 14 530 Kč.

Mgr. Bronislava Halbrštátová

„HUDEBNÍ LÉTO V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE“ V HEŘMANOVĚ MĚSTCI

První prázdninový koncert 10. července slibuje pokračování každoročního kroku mimo klasickou hudbu. Letos vystoupí v renovovaných prostorách farní zahrady špičkové pražské „České saxofonové kvarteto“ s programem „Od Gershwinu k Jazzu“. K filosofii festivalu od jeho počátku patří také dávat prostor mladým začínajícím uměleckým nadějím. V neděli 24. července tak v rámci Hudebního léta vystoupí vynikající studenti a účastníci Mezinárodních smyčcových kurzů prof. Vítky z Litomyšle – muzikanti doslova z celého světa – Dánska, Jižní Koreje, USA, Švédska či ČR. Věříme, že úroveň tohoto koncertu, bude opět patřit k uměleckým ozdobám celého festivalu. K tradici Hudebního léta patří též účinkování historických hudebních nástrojů a provedení „staré“ středověké a renesanční hudby. Pozvání na 7. srpna přijali Jaroslav Konečný s Tomášem Najbrtem a souborem Musica da chiesa. Opět se tak můžete těšit na netradiční hudební nástroje, jako jsou různé zvířecí rohy, niněry, dudy či zcela nový tichopositiv. Závěrečný koncert 21.

srpna bude skutečným vyvrcholením festivalu. Poprvé v jeho historii vystoupí plně profesionální těleso Komorní filharmonie Pardubice se svým šéfdirigentem Marko Ivanovičem a sólistou Národního divadla v Praze Jiřím Hájkem. Program složený z děl J.S. Bacha a A. Dvořáka připomene jak 170. výročí narození A. Dvořáka, tak 43. výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968. I z toho důvodu zazní symbolicky v úvodu Svato-václavský chorál v úpravě M. Ivanoviče. Věříme, že si z nabídky koncertů vyberete a v parných letních dnech přijmete pozvání do působivého prostředí kostela sv. Bartoloměje. Prostředí obohacené o krásnou hudbu nabízí možnost nevšedního kulturního i duchovního zážitku. Určitě nebudete litovat. Koncerty začínají pravidelně od 17.00 hodin. Podrobnosti k programu naleznete na webu pořadající Římskokatolické farnosti Heřmanův Městec www.farnosthm.cz, na portálu Města Heřmanův Městec i na turistických portálech regionu.

Marek Výborný

KNĚŽÍ SE SEŠLI NA MIMOŘÁDNÉM KNĚŽSKÉM DNU

(Ib) – V pondělí 6. června přijeli kněží z diecéze do Hradce Králové na mimořádný kněžský den. Hlavním bodem programu bylo setkání s novým biskupem Mons. Janem Vokálem. Přestože událost byla ve stínu pátečního pohřbu otce arcibiskupa Karla Otčenáška, nechal si uniknout jen málokdo z kněží. Den zahájila v 9.30 hod. slavnostní bohoslužba v katedrále Svatého Ducha, po ní následoval program v Novém Adalbertinu. V promluvě během bohoslužby biskup Jan Vokál zdůraznil základní předpoklad výkonu kněžského povolání, lásku ke Kristu, a přítomné vyzval k zamyšlení, jestli jsou vždy schopni odpovědět Kristu celou duší: „Ano Pane, ty víš, že tě miluji. Dobře víš, že jsi pro mě úplně všechno!“

VII. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ A JEJICH PŘÁTEL

(lb) – Hlavní akce pro seniory v královéhradecké diecézi – diecézní setkání seniorů a jejich přátel, se uskutečnila v sobotu 18. června 2011 v Hradci Králové. Sedmý ročník nabídl interaktivní tematický program zaměřený na Izrael a jeho duchovní bohatství. Setkání zahájila v 9.00 hodin v Novém Adalbertinu společná modlitba inspirovaná texty Hebrejské Bible a doprovázená židovskými písněmi. Hlavním hostem akce se stala Lucia Faltinová MA, bývalá ředitelka mezinárodních programů Centra židovsko-křesťanských vztahů v britské Cambridge, která přednesla příspěvek na téma „Izrael – výzva pro židovsko-křesťanské vztahy“. Poté se v pracovních skupinkách se účastníci seznámili se symbolikou hebrejského písma, zatancovali si biblické tance a prostřednictvím videoprojekce zavítali na nejposvátnější místa Svaté země. Program zakončila ve 13.30 bohoslužba s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPræm. v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Jak sdělila organizátorka setkání Veronika Čepelková, novinkou letošního ročníku bylo tematické zaměření akce. Z ohlasů účastníků vyplynulo, že se zvolená forma programu osvědčila a do budoucna v ní chtějí pokračovat. „Na prvním místě musím vyzdvihnout bohatý program, celkovou organizaci a inspirativní prezentaci o putování

*Přednáška o putování do Svaté země,
autor: Jan Jankovič*

po Svaté zemi i s poezií, myslím, že nejen já, ale všichni zde se cítili dobře a byli šťastni,“ shrnul své dojmy ihned po setkání, MUDr. Dimitrij Tabakov. Akce se zúčastnila zhruba stovka lidí.

PRAGA-HAITI: PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

V dubnovém čísle IKD jsme uveřejnili vkládanou přílohu o projektu Praga-Haiti. Chceme srdečně poděkovat všem dárcům, kteří nám zaslali finanční pomoc, nebo kteří projekt podporují svými modlitbami. Projekt Praga-Haiti má za cíl vybudovat ve vesnicích na severu Haiti – nejhudší země západní polokoule – studny s pitnou vodou. Na ostrově totiž zdroje pitné vody chybí, což znesnadňuje život zejména obyčejným lidem. Zároveň nabízíme

pracovní místa pro Haitany, kteří nám při výstavbě studní pomáhají. Letos na Haiti pracovala mise tří našich vrtařů, kteří během února a března vybudovali na severu ostrova sedm studní. Nyní sháníme prostředky pro vyslání další mise, která bude ve vrtání studní pokračovat. Více informací o projektu se můžete dozvědět na webových stránkách www.praga-haiti.cz.

Vojtěch Jurásek

DVĚ PŘIPOMÍNKY BAROKA NA JIČÍNSKU

(lb) – V letních měsících nabídne občanské sdružení Literácy Jitčín hned dvě možnosti prožít atmosféru barokní pouti. První z nich nazvaná „Sol in Die“ výroční slavnost připomínky 100. jubilea přenesení ikony Rušánské madony do Jičína 21. 7. 1737 – bude zahájena v Porotním sále jičínského zámku v pátek 22. července od 18 hodin přednáškou bohemisty Jana Kvapila o tvorbě jičínského jezuita J. Krause. V sobotu 23. července se uskuteční „rekonstrukce“ slavného procesí. Jana Bosáková, předsedkyně občanského sdružení přiblížila program: „V 16.30 vyjdeme od kostela Všech Svatých pod Zebínem „zpěvavým průvodem“ lipovou alejí do Jičína na slavnostní bohoslužbu v kostele sv. Ignáce. Ta se uskuteční od 18. hodiny a po ní bude následovat koncert s barokní mariánskou tematikou a také tvorbou autorů, kteří kdysi působili v místní jezuitské koleji.“ Zpívat a hrát budou soubory Ritornello, Literácy Jitčín a hosté pod vedením M. Pospíšila. V rámci koncertu se uskuteční sbírka na opravu varhan v Ostružně. Stejný den dopoledne se uskuteční „Svato-Annenská Pout““. V 10.00 hodin vyjde procesí za zpěvu písní z Dolního Lochova ke kapli sv. Anny, kde bude

v 10.30 hodin odsloužena slavnostní bohoslužba. Zapívají a zahrají soubory Ritornello, Literácy Jitčín, Wowes Collegium a hosté pod vedením M. Pospíšila.

*Literácy Jitčín zpívali také na pouti k Božímu hrobu
v Drahorazi, autor: Luděk Bárta*

OBOR NÁBOŽENSKÁ VÝCHOVA NABÍZÍ DRUHÉ KOLO PŘIJÍMAČEK

Upozorňujeme zájemce o vysokoškolské studium s teologickým a pedagogicko-psychologickým zaměřením, že Pedagogická fakulta v Hradci Králové vypisuje druhé kolo přijímacích zkoušek pro bakalářský obor **Náboženská výchova (Studijní program: Specializace v pedagogice)**. Toto tříleté studium je uskutečňováno formou kombinovaného (tzv. dálkového studia) a jeho výuka probíhá zejména o sobotách. Studium je vhodné především pro katechety, pastorační asistenty a moderátory či animátory různých pastoračních aktivit. Zájemce o prezenční (tzv. denní) studium kultury upozorňujeme na možnost hlásit se do druhého kola přijímacích zkoušek pro tříletý bakalářský obor **Transkulturní komunikace (Studijní program: Specializace v pedagogice)**. Obor seznamuje zejména s teorií kultury a s ideovými, náboženskými či etickými východisky možného dialogu napříč hranicemi jednotlivých kultur. Zvláštní důraz přitom klade na poznání vlastních evropské kultury.

Uchazeči o studium obou výše zmíněných oborů se mohou hlásit **do konce července** na adrese Pedagogické fakulty UHK v Hradci Králové. Základní informace k přijímacímu řízení jsou k dispozici na www.uhk.cz, oddíl: uchazeč. Podrobnější informace o tematické náplni oborů či obsahu přijímacího pohovoru poskytne Mgr. Jan Hojda, Th.D. (jan.hojda@uhk.cz; hojda@diecezezhk.cz; tel. 4 95 063 428).

NOVÝM GENERÁLNÍ SEKRETÁŘEM ČBK SE STAL MONS. TOMÁŠ HOLUB

(TS ČBK) – Ve dnech 16. – 17. června 2011 se uskutečnilo 85. plenární zasedání České biskupské konference (ČBK), které se tentokrát konalo v jihočeských Prachaticích. Biskupové přijali pozvání od českobudějovického biskupa Jiřího Paďoura a své zasedání spojili s oslavami 200. výročí narození sv. Jana Nepomuka Neumanna. Poprvé se plenárního zasedání účastnil i nový královéhradecký biskup Jan Vokál. Vzácného hosta, filadelfského arcibiskupa kardinála Rigaliho, společně s českými a moravskými biskupy přivítal krátce po příjezdu na radnici starosta Prachatic Ing. Martin Malý a další představitelé města. V odpoledních hodinách pak biskupové zahájili první den jednání duchovním zamyšlením generálního sekretáře ČBK, apoštolského exarchy Ladislava Hučka. Pražský arcibiskup Dominik Duka, předseda ČBK, dále krátce pohovořil o situaci církve v naší společnosti, konkrétně o přípravě na Cyrilometodějské jubileum, které si připomeneme v roce 2013. Také informoval

o Nádvoří národů, projektu Svatého otce, který se již uskutečnil v několika evropských zemích a na podzim 2012 by se měl ve spolupráci s ministerstvem kultury konat také v České republice. Cílem tohoto projektu je podpora dialogu mezi věřícími a nevěřícími. Arcibiskup Duka zdůraznil důležitost dobré přípravy na tuto akci a nutnosti nabídnout společnosti široký okruh témat, která mohou vyvolat určitou diskuzi. Také hovořil o vztahu křesťanství a islámu a o setkání s velvyslanci islámských zemí v České republice, jako reakci na perzekuci křesťanů v těchto státech. Jedním z dalších bodů programu byla volba nového generálního sekretáře ČBK. Tajnou volbou byl zvolen Mons. Tomáš Holub, bývalý generální vikář královéhradecké diecéze. Mons. Holub by měl do své funkce nastoupit počátkem července 2011 a nahradit tak stávajícího generálního sekretáře Mons. Ladislava Hučka.

SLOVO KE ČTENÁŘŮM

Milí čtenáři IKD, když jsem v minulém roce rozjížděl společně s administrátorem diecéze otcem biskupem Kajnekem akci na podporu tohoto časopisu, téměř jsem si nepřipouštěl, že by to mohla být má poslední iniciativa vůči tomuto časopisu... :-).

Ale je tomu tak a proto bych chtěl nejprve Vám všem, kteří jste se díky této naší snaze, kterou podpořilo mnoho královéhradeckých diecézánů, stali novými čtenáři IKD, poděkovat.

Poděkovat za to, že máte ochotu ve svém zájmu o bratry a sestry ve víře překračovat hranice místního společenství. Protože o to při vydávání diecézního časopisu jde především. Nebylo a ani nemůže být jeho snahou nahrazovat nebo odborně převyšovat celostátní křesťanská periodika. Vždyť to by nemělo žádný smysl a vedlo by to ke zbytečnému plýtvání silami. Nebylo a ani nemůže být jeho snahou přinášet rychlé a aktuální zprávy z diecéze ze dne na den či dokonce z hodiny na hodinu. To nám umožňují naše diecézní webové stránky a myslím, že dělají i ve spolupráci s IKD velmi dobře. Diecéznímu časopisu jde v první řadě o něco jiného: podpořit vědo-

mí, že plným společenství v křesťanském slova smyslu je společenství biskupa – pastýře společně s kněžími a celým Božím lidem. A že toto společenství není jen něčím formálním a úředně zaznamenaným, ale že je to společenství, ve kterém je možné sdílet radosti i starosti ze společné cesty do Božího království, že je to společenství, které o sobě ví, které dokáže být solidární a má svoji vlastní identitu.

Jestliže IKD alespoň částečně k tomuto vytváření společenství přispívá, pak Bohu i všem těm, kteří ho připravovali či četli, velké díky. Protože pak existence právě tohoto diecézního časopisu je ve službě biskupovi a dává mu jednu z možností, jak naplňovat v čele Božího lidu své zásadní poslání. A o to skutečně jde!

Slibuji, že jednou z mých prvních aktivit, až se vyjasní v Praze má nová domácí adresa, bude, že si objedná IKD k sobě domů. Abych věděl, co se děje, a mohl tak informovaně i když trochu z distance držet palce před Hospodinem našemu novému biskupovi otci Janovi a s ním i celému společenství královéhradecké diecéze.

Tomáš Holub

KŘEŠŤAN A VÍRA

Letošní Sčítání lidí, domů a bytů dalo vzniknout iniciativě Jsem katolík. Skupina katolických laiků se rozhodla využít dané akce k veřejné demonstraci své víry a za tímto účelem založila webové stránky www.jsemkatolik.cz a stejnojmenný profil na Facebooku. „Chtěli bychom touto cestou podpořit sebevědomí věřící části veřejnosti, která podle našeho názoru nepochopitelně setrvává v obavách z nepříznivých reakcí většinové společnosti,“ řekl tehdy její iniciátor Děpold Czernin. Ať už si o této aktivitě myslíme cokoli, k několika otázkám rozhodně provokuje. Mezi prvními patrně vytanou na mysli tyto dvě. Co pro mne znamená být křesťanem? Jaká je vlastně má víra?

Príslušnost k některému z náboženství, v našem případě římskokatolickému křesťanství, zdaleka neznamena automatickou schopnost autentické víry. Z české historie nám jako příklad cesty mimo církve může dobře sloužit „matrikový katolicismus“ přelomu 19. a 20. století, kdy byla náboženská identita postupně nahrazena jinou, nejčastěji národní, třídní apod. Sociologové náboženství však poznamenávají, že tato „antireligiozita“ neznamena vytrácení či absenci osobních duchovních potřeb. Češi si nechávají dost prostoru k hloubání o věcech, které je přesahují. Tomáš Halík v této souvislosti s oblibou hovoří o českém „něcismu“.

Křtem dostáváme od Boha dar víry, který je určen k dalšímu rozvoji. Dítě, které vyrůstá v prostředí tradiční křesťanské rodiny, je postupně uváděno do křesťanské praxe a socializováno do církevního prostředí. Věřícím je až člověk, který má nejen patřičné znalosti obsahu víry, ale který se otevřel Božímu oslovení a rozhodl se odpovědět kladně. Ani sebelepší výchovou nemůžeme udělat z nevěřícího člověka věřícího. Autentická víra znamená svobodnou odpověď člověka Bohu. Tomáš Halík připomíná, že také lidé, kteří byli vychováni ve víře, musejí projít obrácením k osobní víře. Ti, kteří prošli konverzí v dospělosti, se po čase dostanou do fáze únavy a rozčarování, kdy je také jakéhosi typu druhé konverze. Moment krize je v této souvislosti velmi důležitý. Je zde proto, aby se člověk zbavil infantilní víry. Aby

v něm umřely náboženské iluze a zrodila se nahá víra. Pozorujeme, že význam osobního rozhodnutí pro víru od poloviny 20. století stále roste, podobně jako postoje víry „pro autoritu“, „bez reflexe“ víry, která přetrvává ze setrvačnosti, protože člověk už nic nechce měnit, u řady lidí postupně slábnou.

Křesťanská víra se dá dobře charakterizovat obrazem cesty. Jejím počátkem je obrácení, jejím průběhem (zráním) jednotlivá zastavení na životní cestě, kdy se člověk učí odpovídat na Boží podněty stále lépe. Zrání víry je proces vzniku a zakořenění pevného postoje víry. Teologové upozorňují, že zralost víry v plnosti je ideál. Důležité je však vědět, v čem spočívá a být na něj zaměřen, tedy vědět, jakým směrem se ubírat. Praxi víry však nelze jednoduše ztotožnit pouze s morálkou. Naš život určují i naše postoje k životním událostem, např. utrpení a smrti, při změně životních podmínek apod. Úkolem pastoračního působení je pak vést člověka k osobnímu vztahu ke Kristu a k církvi.

Ilustrační foto, autor: Veronika Čepelková

ZAPÁLENÁ SVÍCE ZAPALUJE...

Možností, z jakých úhlů pohledu vnímat otázku křesťanské víry je velmi mnoho. O zkušenosti z pastorační praxe a hlavně způsobech předávání víry se podělil P. Miloš Kolovratník z České Třebové.

Souhlasíte s tvrzením, že víra je dar?

Ne. Kdyby víra byla Božím darem, tak je to on sám, kdo je zodpovědný za to, zda věříme nebo ne. Pak by to byl on, kdo je zodpovědný za ateismus ve světě. Kdyby víra byla Božím darem, proč by víru nedaroval lidem sám a proč by k tomu potřeboval lidské spolupracovníky? Tvrzení, že víra je darem, se většinou opírá o nesprávný výklad 1 Kor 12,9. Jiný text apoštola Pavla však říká: „Jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou slyšet bez toho, kdo hlásá?“ ...Víra je tedy ze slyšení (Řím 10. Kap.)

Nakolik můžeme být nápomocni při jejím předávání?

Můžeme? Ne můžeme, ale my máme být nápomocni!!! Je to náš úkol. Ve velikonoční době slyšíme krásný text z listu Petrova (1 Petr 1,9) „... vy jste lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“ A to „hlásali“ se netýká jen kněží nebo několika jednotlivců. Neměli bychom zaměnit prosby typu „Pane Bože, dej, aby lidi uvěřili“ za modlitby „Bože, dej mi sílu, abych se dokázal o víru rozdělit s druhými“?

Uvedete konkrétní příklad z vaší kněžské služby?

Největší radost mám, když se na faře objeví člověk s žádostí o přípravu na křest, kterého k jeho rozhodnutí přivedl někdo z farníků. Pak si s vděčností říkám, ano, víra toho farníka je živá, je schopen ji předat dál.

Nepřipadá vám zvláštní, že někdo od dětského věku věří a za celý život nepřivedl někoho k víře? Má-li radost z Boha, z jeho slova, z jeho přítomnosti, ze vztahů v církvi, pak je kvasem, solí, světlem, nebo ne...?

Před lety se na našem českořebovském gymnáziu domluvil několik věřících studentů, že se o velké přestávce budou setká-

vat v šatně. Každý den na setkání někdo z nich upekl štrůdl nebo jinou dobrotu. Setkání bylo otevřené ostatním studentům a při jedení štrůdlu se povídalo o všem možném a samozřejmě také o víře. Z těchto setkání vyrostlo několik křtů...

Láska je vynalézavá. Hledá cestu k druhému člověku. Jen si nemyslet, že je to záležitost jen kněží, kteří to mají v popisu práce. A ostatní jsou z obliga.

Jestli mám z víry radost a prožívám za ní vděčnost, pak mi nikdo nemusí říkat, že ji mám předávat druhým lidem. Zapálená svíce zapaluje...

ANKETA

CO PRO VÁS ZNAMENÁ V ŽIVOTĚ VÍRA?

Karel Bejček, pracovník Hvězdárny a planetária Hradec Králové

Věřím! Víra v Boha pro mne znamená radost ze života a krásy přírody, oporu v těžkých životních situacích a dává mému žití smysl. Cítím se být více člověkem.

Aneta Maclová, ředitelka Oblastní charity Hradec Králové

Pokud jde o víru v Boha, tak ta je pro mne úžasný dar a On Láska, Cesta, Výzva, možná i Jistota, rozhodně Tajemství. A víra jedna velká proměnná, semínko vzácné rostliny, o kterou je třeba pečovat.

Pracuji v neziskové organizaci a jedním z mých úkolů je zajistit finanční prostředky na naši činnost z mnoha zdrojů. S oblibou říkám, že je to můj trénink ve víře. Věřím, že On vždy podpoří úsilí o více dobra na zemi. Samozřejmě, nechá nás zakusit spoluúčast na Jeho utrpení ve prospěch nás všech. Láska musí bolet.

Jsem vděčna, že svoji víru mohu prožívat společně se svým mužem, v rodině, že se snažíme kráčet stejným směrem, i když pády ani bloudění se nám nevyhnou. Souputníci jsou pro moji víru hodně důležití. Člověk potřebuje motivaci, inspiraci, příklad, někdy táhlo, podporu. A v tom smyslu velké díky za spoustu různých nabídek ke sdílení a hlavně za možnost poznávat Ježíše Krista. On je mi tím hlavním Táhlem za Pravdou, za Smyslem, a to i mého života.

Jiří Vitvar, zastupitel města Jičín

Protože pocházím z „tradiční křesťanské rodiny“, byl jsem s vírou v kontaktu již od dětství. Pamatuji se, že jako malý kluk jsem si přál, aby se nějakým způsobem prokázalo, že Bůh neexistuje a já budu zbaven svých „náboženských povinností“, které

moji nevěřící kamarádi neměli a v té době jsem to samozřejmě považoval za jejich výhodu.

Osobní víru v Boha jsem pak přijal až v období dospívání skrze živé společenství mládeže. Od té doby jsem rád, že mám ten velký dar, že můžu věřit v Boha nebo ještě lépe, že můžu věřit Bohu. I když se musím přiznat, že mám dost daleko k onomu pomyslnému hořčičnému zrnu. Uvědomuji si, že moje důvěra v Boží lásku je často velmi slabá.

Jsem přesvědčen, že víra v Boha jako nejvyšší dobro je to, co nejvíce chybí světu kolem nás a že je i mojí zodpovědností snažit se o to, aby to bylo jinak.

Eva Zálešáková, redaktorka ČRo Hradec Králové

Nikdy jsem o tom takhle nepřemýšlela. Nebyla jsem vychovaná ve víře, ale v úctě k víře. Velmi rozumím profesoru Halíkovi, když píše o plaché české zbožnosti. Myslím, že rozumím víře mého pradědečka,

řídícího a regenschoriho ve Včelákově, kterou vštípil svých synům a dceři Miladě, mé babičce. Vyprávěla mně o svaté Maří Magdaléně, již je tamní kostel zasvěcený, a pateru Kohelovi, který pro něj namaloval křížovou cestu. Vzpomněla jsem si na to nedávno, když jsem při úklidu knihovny našla svou v hedvábném papíru pečlivě zabalenou křestní svíci.

Pevná jako žula byla určitě víra kameníků ze sousedních Ležádků, jejichž děti mají před včelákovskou školou pomníček. Hluboká jako vltavské tůně byla víra mého jihočeského dědečka, rybáře, voraře a převozníka. Tu symboliku nelze nevidět.

Moje víra je víra zděděná. Je v kořenech, bez kterých si svůj život neumím představit. Čím jsem starší, tím víc na to myslím. A snad i víc rozumím. Moje víra je plachá, ale za ruku vede naději a lásku.

Dvoustranu připravil Luděk Bárta

VIKARIÁT LITOMYŠL

K návštěvě Litomyšle a okolí jsem si jako naschvál vybral pošmourný den, kdy celé dopoledne prapršelo. O to příjemněji se sedělo s vikářem P. Františkem Benešem ve farní místnosti rozlehlé budovy probošství, kde jsem mohl naslouchat jeho vyprávění.

Areál u kapitulního kostela Povýšení Svatého Kříže nechal postavit litomyšlský biskup a kancléř Karla IV., Jan II. ze Středy, pro řád augustiniánů poustevníků. Ano, ve středověku se ve městě nacházelo biskupství. Podobně jako řada církevních institucí v jiných částech země vzalo za své během husitských válek a k jeho obnově již nikdy nedošlo. Život

města však kráčel dál. Do tváře se mu nesmazatelně zapsaly stavební podniky Pernštejnů, Trautmannsdorfů či Thurn-Taxisů. V 19. století se Litomyšl nevyhnula silná vlna českého vlastenectví, které se projevovalo čilým spolkovým životem a řadou kulturních aktivit. Pověst centra kultury si ostatně město uchovalo dodnes.

Současný vikariát zahrnuje území kolem Litomyšle a Poličky. Přestože se jedná o vikariát, kde jsou počty praktikujících věřících oproti jiným oblastem nadprůměrné, i zde v nedávné době proběhl proces slučování farností. Jejich počet se snížil na třetinu původního stavu a zůstalo 11 farností s vlastním statutárním zástupcem.

Výrazné duchovní centrum oblasti představuje Českomoravská Fatima v Koclířově. Když zde před patnácti lety našlo nové sídlo hnutí Fatimského apoštolátu, chodily do kostela jen dvě rodiny. „Nyní se tady dějí doslova zázraky. Nechávací se křtít dospělí lidé, děti chodí do náboženství, je tady pro ně katecheze, vznikla schola a v kostele přisluhují knězi ministranti. Jde to pomalu, ale vidíme blízkost lidí z farnosti,“ podělila se o zkušenosti pastorační asistentka Hana Frančáková. Například 7. května 2011 zde odhalili sochu blahoslaveného papeže Jana Pavla II. a trvale ji umístili pod Horou blahoslavenství ve stejnojmenném areálu. Na posvěcení si však socha i celý areál

ještě počkají na první sobotu v říjnu. „Předběžně nám účast přislíbil arcibiskup pražský Mons. Dominik Duka. Je to naším velkým přáním a věříme, že vše vyjde,“ prozradil správce koclířovské farnosti P. Pavel Dokládal. Dominik Duka už v Koclířově v minulosti požehnal Křížovou cestu na Hoře blahoslavenství a Memoriál Fatimy.

Naopak mezi Litomyšlí a Poličkou a dále směrem na Vysočinu se nachází pás obcí, který nepotvrzuje zjednodušující tezi o české náboženské lhostejnosti. V řadě z nich se pravidelně slouží dvě nedělní bohoslužby, protože během jedné by se lidé do kostela prostě nevešli. Nad otázkou, proč tomu tak je, se zamýšlí P. František Beneš: „Přikládám velkou důležitost působení dobrých kněží. Plody jejich práce dosud sklízíme a samozřejmě se na ně snažíme navazovat. Když budu konkrétní, musím zmínit P. Josefa Čiháka z Dolního Újezdu, Mons. Josefa Malého z Morašic, P. Vladimíra Pitrona z Borové nebo P. Eduarda Broje z Bystrého, co jméno to velká kněžská osobnost.“ Během své cesty jsem navštívil i jednu ze zmíněných farností, Dolní Újezd, a mohl si promluvit s jejím administrátorem. P. Adam Grabiec hodnotí situaci skromně: „Je sice hezké, že tady věřící jsou, ale to rozhodně nestačí, měli bychom přemýšlet, co dál. Naším cílem je, aby lidé jasně cítili, že jejich domovem je farnost. Pokud by si někdo z kněží myslel, že v podobně aktivní farnosti, kde všechno funguje, je jednoduché působit, protože se jako kněz nemusíte o mnoho věcí starat, tak já říkám, že s tímto přístupem by její život brzy upadl. Naopak je tady spousta práce a odpočívání by byla škoda.“. Pocit užitečnosti a smysluplnosti práce dodává hodně sil.

Podobně jako na Humpolecku také na Litomyšlsku převažují řeholní kněží. V tomto případě se jedná o salesiány. V rámci vikariátu jich působí devět. Kromě Litomyšle spravují v Sebranicích řádový formační dům. Protože je jejich spiritualita zaměřená především na formaci dětí a mládeže, funguje zdejší dům také jako středisko volnočasových aktivit. Letos v srpnu obě komunity oslaví 20 let trvání. P. František Beneš byl jedním z prvních dvou salesiánů, kteří sem na přání Karla Otčenáška přišli, a rozhodně nelituje. Za tu dobu se podařila řada věcí. Kromě náročné rekonstrukce kostela Povýšení Svatého Kříže a přilehlého probošství, jsou na první pohled viditelné pastorační úspěchy. Podobně jako v Dolním Újezdě není farní budova nedobytným hradem, ale naopak otevřeným domem, kde se schází četná společenství věřících, od mládeže a studentů přes rodiny až po seniory. „Mám radost, že se nám daří podporovat důležitost rodin ve farnosti. Například v neděli sloužíme souběžné mše svaté v kostele Povýšení Svatého Kříže a v bývalém špitálském kostele Rozeslání svatých apoštolů. Ta je určená výhradně pro rodiny s dětmi,“ vypráví s úsměvem P. Beneš.

Studenti z teologického konviktu v Olomouci u sochy blahoslaveného Jana Pavla II., autor: Hana Frančáková

Farnost se rovněž velmi zapojuje do kulturního dění ve městě. Právě v době mé návštěvy zbývaly do zahájení známého festivalu Smetanova Litomyšl dva dny a jedním z míst, kde se odehraje několik koncertů, je kostel Povýšení Svatého Kříže, v němž se nachází jedny z největších koncertních varhan ve východních Čechách. Po několika odkladech se během letošního léta ve městě rozběhne jedna z největších investičních akcí poslední doby – revitalizace zámeckého návrší. Za pomoci dotace z EU ve výši 400 milionů korun by se mělo povést celkové oživení zámeckého návrší. Město chce cenný areál, památku UNESCO, využít jako nadregionální centrum kultury, vzdělávání a společenského života. Projekt v sobě kromě

jiného zahrnuje rekonstrukci bývalého piaristického kostela Nalezení Svatého Kříže, kde vznikne diecézní muzeum. Poměrně známým poutním místem vikariátu je Bystré. V kostele sv. Jana Křtitele a Panny Marie Karmelské se nachází reliéf znázorňující právě Pannu Marii Karmelskou. Údajně se jedná o nejstarší místo v našich zemích, kde byla uctívána. Obyvatelé Litomyšle s oblibou navštěvují malou kapli v místě nazvaném Končiny. Každé první úterý v měsíci se tu konají modlitby za kněžská a řeholní povolání, větší poutě probíhají třikrát ročně, vždy na konci května, druhou neděli v červenci a poslední neděli v září.

Luděk Bárta

Na portrétní fotografii okrskový vikář P. František Beneš, SDB.

FARNOST DOLNÍ ÚJEZD V OBRAZECH

Dětský chrámový sbor

Chrámový sbor

Jarní prázdniny pro děti na faře

Jsmo šikovní, a proto máme i na Madrid

Skautská mše svatá

Společenství rodin na výletě

Fotografie poskytla Římskokatolická farnost Dolní Újezd.

UKÁZAT KRÁSU KOSTELŮ

Letní měsíce lákají alespoň na čas opustit zaběhnutý kolotoč všedních starostí a vydat se na cesty. Pro řadu lidí neznámá dovolená čas sladké nečinnosti někde u vody, ale raději se vydávají poznávat krásy tuzemska i zahraničí. Vedle zámků, hradů, muzeí či skanzenů se přirozeně dostává pozornosti také sakrálním památkám. Ovšem jen málokterá farnost si může dovolit poskytnout služby profesionálních průvodců. Jednu z výjimek představuje v naší diecézi farnost Kutná Hora-Sedlec. V jejím nově otevřeném informačním centru naleznete kromě dalších zaměstnanců také usměvavého pana Jiřího Arnetu.

Dříve než jsme se však dostali k domluvenému rozhovoru, měl jsem příležitost se na vlastní oči přesvědčit, jaké podoby může práce v turistickém informačním centru nabýt. Jedna žena ze skupinky turistů z Indonésie si ve vlaku zapomněla tašku s doklady a penězi. Na Jiřího Arnetu čekalo několik dlouhých telefonických hovorů s dispečerským aparátem drah, průvodčím a policií. Bohužel s očekávatelným výsledkem, ale bylo by neprofesionální, kdyby neudělal pro nalezení ztracených věcí vše, co bylo v jeho silách.

„Zabezpečujeme tři základní činnosti, prodej vstupenek, průvodcovskou službu a provoz turistického autobusu po Kutné Hoře. Jedná se o rozmanitou činnost, a přestože je personální obsazení informačního centra stabilní, musíme se v případě potřeby vzájemně zastoupit, tedy umět všechno. V centru musíme být také schopni poradit, jaké další památky a zajímavosti je možné ve městě a okolí navštívit,“ přibližuje svoji práci.

Ke kvalitnímu odvedení průvodcovské práce je potřeba mít zjištěno dostatek historických poznatků o daném místě. Což bývá slabinou v mnoha památkových objektech. Průvodce by měl věnovat nastudování svého textu více než jedno odpoledne před pracovním výkonem. „Řada výprav s sebou vozí vlastní doprovod a my se kolikrát nestačíme divit, jaké „zajímavosti“ se o Sedlci dozvíme,“ poznamenává k častému nešvaru Jiří Arnet. „Do chrámu přijíždí nejen turisté, kteří o Kutné Hoře dosud mnoho informací neslyšeli, ale také ti poučenější včet-

ně odborníků a rozhodně nechceme naší neodborností získat špatnou reputaci,“ uzavírá. K další výbavě průvodce patří jazykové znalosti, kultura projevu a vystupování a schopnost rozpoznat specifika prostoru. Například v sedlecké katedrále je poměrně špatná akustika, takže už ve vzdálenosti deset až patnáct metrů je výkladu špatně rozumět. Bez zvláštního způsobu artikulace je snaha průvodce předem odsouzena k nezdaru. Podobně jako u řady jiných profesí v sektoru služeb představuje neocenitelnou výhodu pozitivní vztah k lidem. Jiří Arnet to vidí jednoznačně: „Kdo v našem povolání nemá vztah k lidem, by si měl hledat jinou práci.“ Výklad je příležitostí k určitému druhu setkání. Lidé dokáží vycítit, v jakých případech se jedná o neživotnou rutinní záležitost, a naopak ocenit, kde dává průvodce do projevu kus svého zájmu.

V počtu návštěvníků jednoznačně vede Kostnice, kterou navštíví ročně okolo 250 – 270 tisíc turistů. S odstupem následuje chrám svaté Barbory s počtem 180 tisíc návštěvníků. Rovněž sedlecké katedrále meziroční návštěvnost stoupá, a to v souvislosti s jejím postupným začleňováním do povědomí veřejnosti. Přesto za hlavními kutnohorskými lákadly následuje až se značným odstupem 35 tis. lidí. Cizinci v celkovém počtu mírně převažují, ale ani čeští návštěvníci se městu nevyhýbají. Velmi úspěšným se ukázal projekt tzv. trojvstupenky, která poskytuje ze vstupného do církevních objektů a galerie GASK.

Jak se vlastně vystudovaný ekonom, který se dvanáct let zabýval managementem logistiky, ocitne v roli průvodce turistů? „Historie mě od dětství velmi bavila, vždycky jsem jí měl jako zálibu. Mám rád starou hudbu od středověku po baroko, hraji na barokní loutnu, dokonce jsem kvůli tomu začal chodit do archivů, kde provádím drobné výzkumné práce a zvykl si pracovat s historickými prameny. Dosavadní povolání mne už neuspokojovalo, proto když mi přišla nabídka z farní kanceláře, řekl jsem si, proč to nezkusit,“ odpovídá Arnet.

Mezi jeho úkoly také patří zastupovat farnost navenek, vůči státním i soukromým subjektům. Hodně času věnuje komunikaci s turistickým byznysem, vytvářením kontaktů s cestovními kancelářemi. Nezanedbatelnou část práce tvoří příprava kulturního programu pro katedrálu i Kostnici, které představují významného kulturního činitele ve městě. Minimálně jednou měsíčně se zde odehraje koncert či probíhá nějaká výstava. V létě se navíc v rámci festivalu Kutnohorské léto můžete každé pondělí těšit na pravidelné noční prohlídky sedleckých dominant.

Luděk Bárta

Osobní zprávy:

USTANOVENÍ:

P. Mgr. Karel DOLEŽEL, SDB – řeholní kněz působící v komunitě Brno-Líšeň, je od 1. 7. 2011 ustanoven výpomocným duchovním v Pardubicích – při kostele sv. Václava.

P. Mgr. Milan GROSSMANN, CM – řeholní novokněz (kněžské svěcení 18. 6. 2011 v Bratislavě), je od 1. 7. 2011 ustanoven farním vikářem v Dobrušce.

fr. Damián Kristián VRCHOVSKÝ, OPraem. – řeholní jáhen (jáhenské svěcení 25. 6. 2011 v Želivě), je od 1. 7. 2011 ustanoven k jáhenské službě v Havlíčkově Brodě.

Bc.Th. Jaroslav AXLER – administrátor v Solnici, je od 15. 7. 2011 ustanoven farním vikářem ve Vysokém Veselí.

ThMgr. Artur Kamil RÓŽANSKI – administrátor v Horních Heřmanicích, je od 15. 7. 2011 ustanoven administrátorem v Solnici.

ThMgr. Ireneusz SZOCIŃSKI – administrátor v Bystřeci, je od 15. 7. 2011 ustanoven administrátorem excurrento v Horních Heřmanicích, dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. František BENEŠ, SDB – administrátor v Litomyšli, je od 1. 8. 2011 administrátorem excurrento in materialibus v Bělé nad Svitavou, dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Miloslav BRHEL – farní vikář v Pardubicích, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem v Poličce.

Mgr. Ing. Vladimír HANDL – administrátor v Krouně, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem excurrento v Rané, dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ireněj Juraj HLAVAČKA, OPraem. – administrátor ve Vilémově u Golčova Jeníkova, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem excurrento v Běstvětině, dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Pavel JÄGER – farní vikář v Novém Městě nad Metují, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem v Kopidlně.

Mgr. Filip JANÁK – farní vikář ve Skutči, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem v Holicích a administrátorem excurrento v Ostřetíně a ve Vysokém Chvojně.

Wiesław KALEMBA – farní vikář v Trutnově I, je od 1. 8. 2011 ustanoven farním vikářem v Novém Městě nad Metují.

P. Bc. Benedikt Rudolf MACHÁLIK, OPraem. – farní vikář v Poličce, je od 1. 8. 2011 ustanoven farním vikářem v Trutnově I, farním vikářem excurrento v Trutnově III – Poříčí a administrátorem excurrento v Žacléři.

Mgr. Jan NOVOTNÝ – administrátor v Kopidlně, je od 1. 8. 2011 farním vikářem v Jičíně.

Mgr. Milan ROMPORTL – farní vikář v Jičíně je od 1. 8. 2011 ustanoven farním vikářem v Kutné Hoře.

P. Mgr. Adrián Jaroslav SEDLÁK, OPraem. – administrátor v Poličce, od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem v Trutnově I a administrátorem excurrento v Trutnově III – Poříčí.

Bc. Th. Erik TVRDOŇ – administrátor in spiritualibus ve Svojanově, je od 1. 8. 2011 ustanoven administrátorem excurrento in spiritualibus v Bělé nad Svitavou, dosavadní ustanovení zůstává v platnosti.

P. Mgr. Josef GLOGAR, SDB – řeholní kněz působící v komunitě Praha – JABOK, je od 1. 9. 2011 ustanoven farním vikářem v Pardubicích – při kostele sv. Václava.

P. Mgr. Josef VESELÝ, SDB – řeholní kněz působící v komunitě v Moravských Budějovicích, je od 1. 9. 2011 ustanoven farním vikářem v Litomyšli.

ODCHOD ZE SLUŽEB V DIECÉZI:

P. ThMgr. Peter BORTEL, CM – farní vikář v Dobrušce, k 30. 6. 2011 končí na základě rozhodnutí řeholního představeného působení v královéhradecké diecézi.

Mgr. Miroslav DÍTĚ – výpomocný duchovní v Neratově k 31. 7. 2011 končí na vlastní žádost působení v královéhradecké diecézi, bude inkardinován do diecéze plzeňské.

P. Mgr. Ing. Radek GOTTWALD, SDB – farní vikář v Sebranicích u Litomyšle, k 31. 8. 2011 končí na základě rozhodnutí řeholního představeného působení v královéhradecké diecézi.

P. Mgr. Jaroslav TRÁVNÍČEK, SDB – farní vikář v Pardubicích – při kostele sv. Václava k 31. 8. 2011 končí na základě rozhodnutí řeholního představeného působení v královéhradecké diecézi.

P. Mgr. Piotr Józef NOWICKI, CSsR – farní vikář v Hlinsku, k 19. 9. 2011 končí jeho exklaustrace a na základě rozhodnutí řeholního představeného končí působení v královéhradecké diecézi.

Mons. ThLic. Mirosław MICHALAK – okřskový vikář a arciděkan v Trutnově I, kněz diecéze Włocławek k 30. 9. 2011 končí na základě rozhodnutí svého diecézního biskupa působení v královéhradecké diecézi.

Liturgický kalendář

3. července – 14. neděle v mezidobí

1. čtení: Zach 9,9-10, Žalm: Žl 145(144)
2. čtení: Řím 8,9.11-13, Evangelium: Mt 11,25-30

10. července – 15. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,10-11, Žalm: Žl 65(64)
2. čtení: Řím 8,18-23, Evangelium: Mt 13,1-23

17. července – 16. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 12,13.16-19, Žalm: Žl 86(85)
2. čtení: Řím 8,26-27, Evangelium: Mt 13,24-43

24. července – 17. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 3,5.7-12, Žalm: Žl 119(118)
2. čtení: Řím 8,28-30, Evangelium: Mt 13,44-52

31. července – 18. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,1-3, Žalm: Žl 145(144)
2. čtení: Řím 8,35.37-39, Evangelium: Mt 14,13-21

7. srpna – 19. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 19,9a.11-13a, Žalm: Žl 85(84)
2. čtení: Řím 9,1-5, Evangelium: Mt 14,22-33

14. srpna – 20. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 56,1.6-7, Žalm: Žl 67(66)
2. čtení: Řím 11,13-15.29-32, Evangelium: Mt 15,21-28

21. srpna – 21. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 22,19-23, Žalm: Žl 138(137)
2. čtení: Řím 11,33-36, Evangelium: Mt 16,13-20

28. srpna – 22. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 20,7-9, Žalm: Žl 63(62)
2. čtení: Řím 12,1-2, Evangelium: Mt 16,21-27

Úmysly apoštolátu modlitby

Červenec 2011

Všeobecný úmysl: Aby křesťané přispívali ke zmírnění materiálního a duchovního utrpení nemocných s AIDS, zvláště v nejchudších zemích.

Misijní úmysl: Za řeholníky a řeholnice v misiích, aby byli svědky evangelijní radosti a živými znameními Kristovy lásky.

Úmysl našich biskupů: Za pokřtěné, kteří žijí ve vlažném vztahu k Bohu a církvi, aby objevovali, co to znamená „stát se živými kameny pro duchovní chrám, rodem vyvoleným a svatým lidem, který patří Bohu jako vlastnictví.“

Srpen 2011

Všeobecný úmysl: Aby Světový den mládeže v Madridu povzbudil mladé lidi k ukotvení a nalezení života v Kristu.

Misijní úmysl: Aby křesťanský Západ veden Duchem Svatým znovu objevil svěžest a nadšení své víry.

Úmysl našich biskupů: Abychom byli neustále živeni Božím Slovem a nebeským chlebem Eucharistie a poznávali, jak velké věci s námi koná Ten, který si nás zamiloval a povolal nás ve křtu ze tmy do svého podivuhodného světla.

KAREL OTČENÁŠEK (1920-2011)

V DRUHÝCH VIDĚT SVÉHO PŘÍTELE A BRATRA

Paní Anna Spudilová je mladší sestrou arcibiskupa Karla Otčenáška. Už během našeho prvního setkání jsem si uvědomil, že z ní vyzařuje stejná mírnost, klid a životní vyrovnanost jako z jejího bratra. Přestože rozhovor vznikl v období těsně po pohřbu otce arcibiskupa, nedala na sobě znát nejmenší roztrpčení či malomyslnost. Dokonce se podle svých slov při sestavování některých odpovědí velmi nasmála.

Vzpomínáte si na společné dětství?

O společném dětství s bratrem by mohla vyprávět spíše naše sestra Marie. Byla jen o jeden a půl roku mladší než on. Já jsem se narodila s větším časovým odstupem. Když Karel odešel studovat do gymnázia v Praze, byly mně teprve čtyři roky. Mám schováno několik fotografií s bratrem z doby kolem mého prvního roku, na kterých se pozná, že jsme se spolu měli rádi. Jednou mě pozval, to už mi bylo 10 let, jestli s ním nechci jet do Hradce. Jeli jsme na kolech. Karel na pánském, já na vypůjčeném dámském od sestřenice Mařenky. Dali mi sedlo, jak nejnižší šlo, ale stejně to bylo pro mne moc vysoko, a tak jsem jela jen ve stoje na šlapkách, ale šťastná, že jedu s Karlem. A až do Hradce, kde jsem ještě nikdy nebyla! Karel mi ještě k tomu koupil takovou krásnou gumu do školy. A na zpáteční cestě dokonce v hospodě i limonádu! Měla jsem pocit, že takového bratra nikdo z mých spolužáků nemá! Napsala jsem o tom po prázdninách i do školního slohu. Díky jeho studiu jsem se jako jedenáctiletá poprvé dostala do Prahy. Tatínek mi řekl, že musí Karla po maturitě odstěhovat domů, a jestli s ním nechci jet. To se ví, že jsem chtěla! Když jsem si vyjednávala s panem učitelem dovolení, zda mohu vynechat vyučování, že pojedu do Prahy, pan učitel se šibalsky usmál a ptal se, jestli tam pojedou také na kole?

Sestra pana arcibiskupa Anna Spudilová

Život na malém městečku za první republiky nám z dnešního pohledu připadá jako jedna velká idyla. Bylo tomu skutečně tak?

Idyla to určitě nebyla. Život ale byl opravdu jiný. Když se v roce 1919 rodiče vzali, tatínek za maminkino věno koupil fůru loukotí (na dřevěná kola k zemědělským vozům) – byl totiž kolářem. V té době právě přišel o život místní kolář, pan Klouček a pozůstalí pronajali tatínkovi jeho dílnu. Za několik let mu ji prodali i s chalupou. Protože to byla těžká doba – po první světové válce – a naši tolik peněz neměli, byli nuceni si v záložně vypůjčit. Muselo se moc a moc šetřit, aby se zaplatily alespoň úroky. A tak se stalo, že když měli odejít ze sousedství nedávno přistěhovaní manželé (Němci) do Říše, paní stále prosila maminku, aby si od nich koupila velký ruční mandl. Slibovala jí, že za mandlování nějakou korunu dostane a pomůže tak tatínkovi vydělávat. A tak od té doby se u Otčenášků kromě kolařiny také začalo mandlovat prádlo. (O tom všem i o přátelství s Karlem pěkně píše jeho kamarád Jirka Dvořák v 1. díle Kamínků). Když byl dluh za chalupu po dvaceti letech konečně splacen, slyšela jsem tatínka říkat, že za úroky, které zaplatil, by byla ještě další chalupa.

Jakou cestou se později vydali ostatní sourozenci?

Sestra Mária si v roce 1942 vzala malorolníka. Bydleli jen o několik stavení dál, než my. Já jsem po skončení školy pomáhala tatínkovi v dílně a mamince při mandlování. Naše nejmladší sestra Eva se narodila v roce 1937 na Štědrý den. Prožila své dětství v době druhé světové války. Po vyučení „univerzální frézačkou“ se vdala. Ta, z nás čtyř dětí nejmladší, odešla na věčnost první. Zemřela 15. června 1994 v Dobřanech v Orlických horách, kam se s manželem odstěhovali. Sestra Marie – už jako vdova – zemřela 2. prosince 1995.

Udržovali jste kontakt poté, co Váš bratr odešel na studia?

Spojení jsme s ním udržovali většinou jen prostřednictvím dopisů. Dokonce jsem našla korespondenční lístek, který jsem mu psala do arcibiskupského gymnázia za tatínkova dohledu i já, podepsaná: Tvoje sestra Aninka, žákyně 2. třídy. Do Prahy se na chvilkovou návštěvu (díky panu faráři a jeho autu, které bylo v té době možná jediné v celé obci) za těch sedm let dostal několikrát jen tatínek. Doma nám pak se smíchem předváděl, jak pana faráře na cestě rozčilovali překážející koně, krávy, povozy i lidé. A jaké tituly od něho prý dostávali! Domů přijížděl Karel z Prahy jen na letní a vánoční prázdniny.

Do Říma a odtamtud cestovaly jen dopisy, byla válka. Od bratra jsme se dovídali, jak tam, daleko od nás, žije, pěkně popisoval i jednotlivá památná místa a různé slavnosti. Maminka jeho dopisy ukládala do parádního dřevěného kufříčku a rádi si je četli i naši přátelé. O prvních Vánocích, které v Nepomucech s ostatními bohoslovci prožíval, jsme dostali také několik fotografií a to dokonce i se sněhem. Právě tam tenkrát v roce 1939 po 50 letech napadl. To byla pro Římany událost! Prý ho někteří obyvatelé Říma lopatkami odstraňovali z cest kvůli tomu, aby ho nepošlapali. Taková to pro ně byla vzácnost. My jsme také psali, co se přihodilo u nás, jak to zase „vedeme“ my doma. Maminka upekla i trvanlivé sušenky a balíček (mohl být jen do 1 kg) udělal v Římě radost.

Vzpomínáte si na jeho návrat po studiích v Římě do diecéze?

Byla to pro nás velká radost. Vždyť jsme se už téměř šest let neviděli! A navíc jsme od něho za poslední dva roky nedostali žádnou zprávu. Nevěděli jsme, jestli je vůbec živ. Teprve v srpnu 1945 přišel dlouho očekávaný dopis a v něm, že se vrátí domů. Psal také, že byl 17. března toho roku vysvěcen a 18. března slavil v Římě první mši svatou. Potom přijel. Slaboučký, možná podobně jako teď před odchodem k Pánu Bohu. Ale byl mladý, plný nadšení, radosti a vděčnosti.

Máte tušení, proč byl vybrán za nástupce biskupa Píchy právě on?

To přesně nevím. Možná proto, že když byl zatčen Mons. Josef Burýšek a bratra ustanovili místo něho vicerektorem hradecského kněžského semináře, že ho za ten krátký čas jeho působení ve farnostech a potom i v semináři poznali a doufali, že by mohl plnit takové poslání.

Jak úzký okruh lidí věděl o biskupském svěcení?

Asi jen ti, kteří při tom svěcení byli přítomni. Rodičům to možná řekl, když jednou přijel domů a oba s ním na chvíli odešli do dílny. Potom po jeho odjezdu byli nějak ustaraní a tatínek řekl něco jako: „On si myslí, že bychom ho zachránili, kdybychom se k němu přestěhovali. Že by nás litovali.“ Ale o biskupském svěcení žádná zmínka nebyla. Já jsem se to dozvěděla, když jsem ho jednou byla navštívit ve Vrchlabí, kam byl po uzavření semináře v Hradci přeložen. Poprosil mě tenkrát: „Dojdi do trafiky a kup tam Rudé právo.“ Když jsem se vrátila, prohlédl noviny a ukázal mi řádky, kde psali, že P. Rykš byl při tajném svěcení biskupa Karla Otčenáška. Potom mi Karel řekl, že chce být sám. Asi to bylo naše poslední setkání na svobodě.

Jak jste prožívala léta bratrova věznění? Byl možný nějaký kontakt?

Když byl internovaný v Želivě, byli jsme za ním poprvé my dva s tatínkem, potom i s oběma sestrami. Návštěvu dovozovali, ale nejvíc jen dvěma osobám. Někdy jsem jezdila i sama. Hlavně do Pardubic, kde byl dlouho ve vyšetřovací vazbě. Po odsouzení za „vlastizradu“ byl nejdříve na Mírově, potom v Leopoldově a nakonec ve Valdicích. Leopoldov mi ještě dnes připomínají dvě „strážní věže“, které vidím na staré tovární budově, když jedu autobusem do Hradce Králové kolem zastávky „Nadjezd“. Zdají se mi úplně stejné, jako byly tehdy ty na střeše věznice, v nichž stály hlídky.

Šedesátá léta přinesla všeobecné uvolnění politických poměrů. Otcí arcibiskupovi bylo dovoleno působit v pastoraaci, sice v severočeských Trmicích, ale oproti vězeňské cele, to byl přece jen posun k lepšímu. Navštěvovali jste ho na novém místě?

Jakmile to bylo možné, okamžitě odjel do Trmic. Jistě ho v duši zbolelo, že to není naše – jeho – diecéze a že je tak daleko od všech, o které se má jako pastýř starat. Určitě ale Pánu Bohu děkoval, že už může mši svatou obětovat veřejně a že má povolení vystupovat jako kněz – ať je to třeba v Trmicích. Jezdily tam velmi rády hlavně naše děti. Scházely se u strýčka (a „tet“) i s dalšími staršími studenty každý rok zvláště o letních prázdninách. Ale i jindy.

Projevil někdy nespokojenost, že nemohl působit ve své diecézi?

To jsem od něho nikdy neslyšela.

Máte nějaký silný zážitek spojený se svým bratrem z období po revoluci?

Všichni jsme se radovali, že je svoboda a konec pronásledování. Jedním z nejsilnějších okamžiků určitě bylo jeho slavnostní uvedení do úřadu diecézního biskupa v lednu 1990 (po 40 letech od biskupského svěcení) v přeplněné katedrále Svatého Ducha. Škoda jen, že mu tehdy bylo téměř sedmdesát.

Kdy začalo jeho přátelství s papežem Janem Pavlem II.? Papežská návštěva v Hradci Králové byla jistě jedním z vrcholných okamžiků jeho biskupské služby.

Možná, že se osobně poznali na pohřbu kardinála Štěpána Trochty v roce 1974, kam Karol Wojtyla přijel. Oba asi měli jednu podobnou vlastnost: v druhých vidět svého přítele a bratra. Návštěva Jana Pavla II v Hradci byla pro něj velkou radostí. Několikrát, když jsme o tom spolu mluvili, mi opakoval, že mu Svatý otec řekl: „Máš to tu pěkně ...“ Nevím, jestli tím myslel věřící, katedrálu nebo Nové Adalbertinum. Pro Karla to bylo největší vyznamenání, velké uznání od zástupce Pána Ježíše na zemi.

Pan arcibiskup se stal legendární postavou. Nejen že ho nezlomila totalita, ale do posledních okamžiků dokázal kolem sebe šířit poselství víry, které přijímali i lidé ideově jinak zaměřeni. Co přispělo k síle jeho osobnosti – byl tento způsob jednání patrný už od dětství nebo rostl především náročnými životními zkušenostmi?

Karel byl odmalička hodný. Navíc měl od jezuitů v Praze výbornou výchovu i vynikající vzory. Další v Římě i ve věznicích. Už jako malý klečel každý den ještě před začátkem školy u oltáře a ministroval. Po celý život se snažil sloužit jako kněz a nakonec jako jednadevadesátiletý s obtížemi mohl říci se svatým Pavlem: „Milostí Boží jsem to, co jsem. A milost Jeho daná mi nebyla marná.“

Luděk Bárta
Barbora Hronová

MÍSTO NEVŠEDNÍHO DÍLA

Naše první kontakty s Otcem Karlem sahají do roku 1969, kdy se po prvním období působení v Trmicích odstěhoval na čas do Plotiště, aby díky uvolnění politických poměrů byl co nejbližší katedrále, jak sám říkal. Po II. vatikánském koncilu se začaly zavádět obětní stoly orientované směrem k lidu. Náš otec, truhlář, je začal jako jeden z prvních v diecézi vyrábět a Karel Otčenášek ho požádal, jestli by mu neudělal jeden do plotištěského kostela.

Po krátké době se však musel biskup vrátit „do vyhnanství“ do Trmic. V roce 1974 uspořádala lidová strana zájezd do severních Čech. Otec biskup nás pozval, abychom si prohlédli jeho rozsáhlou farnost s kostely vesměs ve velmi špatném stavu. Při té příležitosti nás požádal o pomoc s opravami. Ještě to léto jsme se v počtu asi patnácti mladých do Trmic vydali.

Den jsme vždy začínali ranními chválami a mší svatou, poté se snídalo a teta Marcela, jedna z nejbližších spolupracovnic Karla Otčenáška, nás rozvezla na místa práce. Otloukali jsme omítky, odváželi sutiny, vyklízeli inventář kostelů, které byly určeny k demolici. V prvních letech jsme pracovali až do večera. Volný čas, přestože ho mnoho nebylo, jsme trávili na dvoře fary hrou, rozhovory a pak jsme se přesunuli do kaple ke společnému zpěvu a modlitbě. Poté některé odvezla teta Marcela ke spánku většinou na faru v sousedních Předlicích, protože na trmickou faru jsme se všichni nevešli. Pamatuji se, že nás jednou zastavila hlídka SNB, nakoukla do okýnka se slovy: „Je vás tam nějak moc, tak si vystupte.“ Zatrnulo nám, ale poslechli jsme a všech osm lidí ze škodovky stovky vystoupilo. Příslušníky to zaskočilo, ale nakonec se to asi i díky pozdní noční hodině obešlo pouze napomenutím.

S prvním automobilem v Trmicích

Postupem let přijížděli další brigádníci nejen z naší diecéze, také z Moravy i ze Slovenska. Tetě Marcela přibyla starost s organizováním mládeže, protože již nestačila kapacita noclehů a také teta Marta, která měla na starosti naše žaludky, měla jen jedny ruce. Děvčata jí sice pomáhala, ale i ke stolu jsme se sotva vešli. Nejnutnější práce už byly hotové, zbývalo víc času na jednodenní výlety nebo odpolední lenošení u chabařovického koupaliště. Těžko se dá vysvětlit, jak je možné, že všechna tato setkání procházela bez velkých problémů ze strany státní moci. Když se ohlásil církevní tajemník, teta Marcela nás prostě poslala na celodenní výlet.

Po svatbě jsme se odstěhovali do Ústí nad Labem a oba jsme byli po práci denně v Trmicích. Takto jsem Otce biskupa poznal velmi zblízka. Nikoho neodmítl vyslechnout, ať to byla babička, která si přišla německy popovídat, lidé vysokoškolsky vzdělaní nebo Rom z vedlejší ulice, který přišel prosit o křest slovy: „Velkomožný pánko, pokrstíte mi dítě.“ „Kdy?“ „Na Velký pátek“. Otec biskup se zeptal proč a dostal odpověď, která ho rozesmála: „Abysme volačo stihli popít.“ Musel mu pak s laskavostí sobě vlastní vysvětlit, že to není možné a nakonec se dohodli jinak. Velká část z těchto rozhovorů probíhala venku na chodníčku podél kaple, kde se Karel Otčenášek za chůze modlival breviář a také zpovídal. Další jeho oblíbenou fyzickou aktivitou bylo plavání. O zářijových večerech vždy býval na přírodním koupališti v Chabařovicích posledním návštěvníkem.

V neděli odpoledne jsme slavili mši svatou v Dubičkách. Jezdili na ni vlakem bohoslovci z Litoměřic. Cestou zpátky na nádraží šel s nimi Otec biskup pěšky a nás poslal s autem napřed. Během těch dvou kilometrů měli vzácnou příležitost k nerušenému vzájemnému setkávání. Jednalo se hlavně o královéhradecké bohoslovce a jistě to i pro něho i pro „bohousky“ bylo povzbuzením a posilou.

Mše svatá pro něj měla stejnou cenu, ať byla slavnostní nebo v kapličce, do které se takřka vešel jen on sám. Když jsme dorazili a kapličku odemkli, začal na násvi volat: „Už jsme tady!“ Za chvíli přišlo pár babiček a nesly si svoje židle. Po mši většinou řekl, ať vytáhnou z tašky písničku a na násvi začal zpívat a my se přidávali.

„Otče náš, vyslyš nás, neopouštěj národ náš, zůstaň s námi do skonání, Otče, vyslyš nás. V úzkosti dnes k Tobě voláme, ruce svoje k nebi zvedáme, neopouštěj naši drahou vlast, vroucně Tebe žádáme.“

Těmito a dalšími způsoby uskutečňoval svou vizi svatodušního spřátelování.

Pavel a Anna Trávníčkoví

*Fotografie pocházejí z archivu
otce arcibiskupa Karla Otčenáška.*

Z dětství v Českém Meziříčí

Římská primice

Maturitní fotografie

S biskupem Mořicem Píchou po posledním kněžském svěcení před uzavřením královéhradeckého semináře v roce 1950

Jako dělník v opočenské mlékárně

DOBŘE UTAJENÁ KONSPIRACE

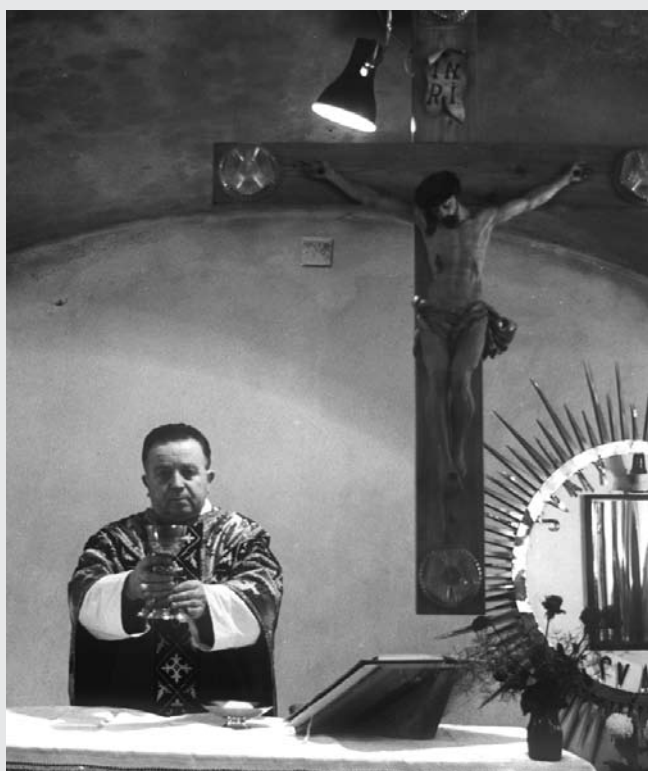
Biskup Karel Otčenášek vysvětil několik kněží i během svého věznění. Přinášíme vzpomínky jednoho z nich.

Okolo úmrtí emeritního biskupa Otčenáška vyšlo několik článků i oslavných řečí. On se ale nestal biskupem proto, aby ho zavřeli, ale aby konal: biřmoval a světil kněze. On nežil jako biskup jen po roce 1989. V té době byl už 40 let biskupem, byť režimem neuznávaným a pronásledovaným. Ani v knize jeho životopisu není zmínka o tom, že v té těžké době tajně uděloval svátosti, a to samozřejmě s rizikem dalších možných

postihů. Už jsme jen dva žijící, kteří mu můžeme děkovat za splnění našeho životního cíle, za dar kněžství.

Bydleli jsme spolu s ním ve valdické věznici na II. oddělení v cele číslo 7. Přes 40 chlapů na 3-etážových palandách. Měl jsem právě po 30tidenních exerciciích s Josefem Zvěřinou. Biskup Karel a já jsme onemocněli silnou chřipkou a byli přes den sami dva na cele, ostatní pak na dílně. Najednou se přestal modlit a obrátil se ke mně s vlídností jemu vlastní: „Jene, chtěl bys být knězem?“ Bylo to náhlé, nečekané; jen jsem mlčky kývnul. „Tak se připrav!“ Bachař pravidelně kontroloval celu každých 7 minut. Jakmile zavřel okénko, já poklekl a biskup vztáhnul ruce... Sedm minut trvalo v těchto podivných podmínkách to, co se v katedrále slaví dvě hodiny. Bylo 17. února léta Páně 1962.

P. Jan Rybář SJ

Stáj u fary v Trmicích byla na konci šedesátých let přestavěna salesiány na kapli

V kostele v Předlicích

Průvod při znovuvysvěcení trmického kostela Narození Panny Marie dne 16. září 1989

Se svými sestrami v roce 1983

PLODY PRÁCE NECHAL DRUHÝM A SÁM ŠEL DÁL

Rád bych reflexi na začátky Diecézního centra života mládeže Vesmír v Deštném v Orlických horách spojil s několika událostmi, které jim předcházely. Psal se rok 1990 a tehdy po Velikonocích jsem se poprvé za svoji kněžskou dráhu stěhoval na slovo biskupa. Do té doby o mém stěhování rozhodovala Státní bezpečnost.

V nové farnosti v Červeném Kostelci se záhy vytvořila velká skupina mladých lidí, která připravovala první Diecézní setkání mládeže a také významnou cestu na Světové setkání mládeže do polské Čenstochové v roce 1991. V čele s otcem biskupem Karlem tam jelo tisíc děvčat a chlapců. Byly to nádherné chvíle spolupráce s otcem biskupem Karlem plné dobrodružství a velkých rozhodnutí. Myslím si, že během těchto událostí vyrostlo biskupovo rozhodnutí podpořit zakoupení domu, kde by ono živé společenství pokračovalo.

Tak se stalo, že na podzim roku 1992 odvážně pozastavil opravu biskupství, srušil prostředky, vybral všechny „vkladní knížky“ a tehdejší rekreační středisko, které bylo na prodej, koupil. Považuji to za mimořádně prozřetelný krok, krok plný víry v mladou generaci.

Pro mě začala nová etapa života biskupovým výrokem, který se stal mezi mládeží známým: „Pavle, sežeň si lidi a běž tam!“ a měl tím na mysli projekt domu, kde by žil kněz a tým mladých lidí s odhodláním vytvořit prostředí přátelství, bratrství a přijetí pro mládež a jak se pak ukázalo i pro rodiny, dům, kde by mladí ve volném čase našli společenství a nesli živé křesťanství do svých farností a do svých domovů.

Začal jsem tedy hledat spolupracovníky. Byli to mladí lidé, se kterými jsem se znal a připravoval jsem s nimi již několik diecézních setkání mládeže. Spolu s nimi a s mládeží, která zača-

S kardinálem Joachimem Meisnerem v Pardubicích v roce 1992

la přijíždět na Vesmír, se ze zanedbaného areálu postupně vytvořilo přívětivé místo.

Za těmito řádky mi defilují ony vzácné chvíle setkávání s biskupem, za kterým jsem kdykoli mohl přijít jako za svým otcem, který se mně věnoval, poradil, dodal odvahy a inspiroval. Důvěra, s jakou mi biskup Karel svěřil život v tomto domě a práci pro mládež v diecézi, ve mně vzbudila ještě větší nasazení a touhu být s biskupem zajedno. Bůh této spolupráci mimořádně požehnal a to i přes všechny moje slabosti a selhání. Často jsem vnímal, jak otec biskup chce dohonit mnoho věcí, které „zameškal“ svou čtyřicetiletou nepřítomností v diecézi. Dal zahlédnout plody života v diecézi mnohým lidem a sám šel dál, protože měl palčivou touhu mnoho vykonat...plody nechal druhým.

P. Pavel Rousek

Intronizace v Hradci Králové

Při žehnání památníku P. Josefa Toufara v Číhošti se sešel s P. Vítem Tajovským, OPraem, opatem kláštera v Želivě

ZNÁMÝ NEZNÁMÝ JAN VOKÁL

V DUCHU TI POŘÁD ŘÍKÁM „JENI“

„Do karlátek! Komunisté to mají spočítané do karlátek! Husák se udrží tak nejvýš do karlátek – A pak se vrátím do Prahy!“ to byl oblíbený refrén mons. Škarvady v mnoha diskusích o situaci doma. Než karlátky rozkvetly, dozrály, popadaly už mnoho let a komunistický režim se zdál nehybný jako balvan. Sám jsem si už vypracoval vnitřní klid, takže při myšlence na návrat domů – tedy do vlasti – mně nikde nepobolávalo. Počítal jsem s tím, že se už nevrátím.

Tím radostněji jsem vítal jako každé polínko na oheň naděje, zprávy o životě tajné církve a pevné víře hrstky věrných v totalitním militantně ateistickém státu s odpornou zkratkou ČSSR. Zvláště vysoký plamen se zažíhal, když se nějakému studentu podařilo uniknout z rudého, ostnatými dráty oploceného ráje a objevil se v Nepomucenu jako další kandidát kněžství. Vyhříval jsem na výsluní další naděje, když přišla zpráva, že před začátkem akademického roku 1983 na Lateránské univerzitě dorazil do Nepomucena další kandidát z hradecké diecéze, Jan Vokál. Srdečně jsme ho uvítali na oslavách sv. Václava nebo jistě na sv. Mikuláše. Navenek bylo vše v pořádku, ale on sám asi dost silně vycítoval z naší strany opatrnost. Komunistická StB se snažila mnoha způsoby proniknout „mezi vatikánské špiony a nepřítelé socialismu“ a leckdy jsme jen tušili, ale po čase i věděli, kdo jim donáší informace o nás, českých kněžích a bohoslovcích v exilu a zvláště o těch, kdo pracovali přímo ve Vatikánu. Zatímco se ti StB nasazení informátoři snažili vetřít do naší blízkosti a získat všemožně naši důvěru, Jenda zůstával stále v pozadí. Nejprve jsme si mysleli, že je to doznívání obav ještě z domova a následovného útěku přes hranice, ale pak se to stávalo argumentem pro jeho věrohodnost. Ještě silnějším pramenem důvěry v Jendu byl fakt, že nikdy nešel na večeri s radou českého vyslanectví Dospivou, jak to naivně dělali někteří monsignori, čeští kněží, kteří nepoznali komunismus na vlastní kůži a měli italské nebo americké pasy. A když pak byla možnost jezdit do vlasti, neodolali a podrobovali se režimním podmínkám; jednou z nich byl dotyčný rozhovor.

Římská primice Mons. Jana Vokála

A to se pak ještě před námi chlubil, jak mistrně dokázali Dospivu uchlácholit či „opít rohlíkem“. Jenda patřil mezi nás, kteří se nedali nalákat na takovou vějíčku, ba měli bytostný odpor s estébákem vůbec jednat.

Sám jsem pak přešel od oficiálního „carissime“ na důvěrně „Jeni“. Téměř mi zmizel z horizontu, ale za tím byly jeho studie, jáhenská praxe ve farnosti sv. Dominika v Northfieldu a na St. Thomas univerzitě v Minneapolis (USA). Po vysvěcení na kněze 28. 5. 1989 jsme oslavili nového spolubratra, ale opět zmizel v Americe; stává se kaplanem v Epiphany Church (diecéze Peoria).

Už při biskupském svěcení mons. Škarvady v lednu 1983 jsme si s lítostí povzdechli, že nebudeme mít žádného Čecha na Státním sekretariátu, jen mons. Vorlíčka mezi kanovníky u sv. Petra. A zvláště my z české sekce RaVat, kteří jsme byli kvůli textům homilií, proslovů a papežských dokumentů hodně závislí na jejich včasné dodání, jsme se cítili jako odříznuti od pramene. Běžně jsme dostávali příslušné texty s embargoem den i dva dny před mší sv. nebo audiencí, ale pak kvůli jednomu nedodržení embargo naivním redaktorem došlo ke zpřísnění a dostávali jsme je až večer nebo i dvě tři hodiny před akcí. Úlevu nám přineslo datum 1. října 1991, kdy do služeb Státního sekretariátu nastoupil P. Vokál. V té osmileté mezeře jsem dostával „shora“ (Státní sekretariát) texty pozdravů Svatého Otce či blahopřání, abych je přeložil do češtiny. Náramně mi šla proti srsti konvenční formulace těch pozdravů. Musel jsem se ovládat, když jsem četl „Přišli jste na pouť k hrobům sv. Petra a Pavla a upevnit svou víru... atd. Spoléhaje že nahoře neznají česky, jsem stále více zařazoval zmínky o českých světcích a postavách českých dějin a spirituality. A docela mi to procházelo. Když pak nastoupil P. Vokál, ještě nějakou dobu jsem v tom pokračoval, ale on se brzy naučil formulovat české pozdravy tak, aby co nejvíce oslovovaly české poutníky.

Během těch dvaceti let jeho služby na Státním sekretariátu jsem sice nebyl v jeho kanceláři, ale po telefonu a e-mailem se to jen žhavilo. V jeho případě se potvrdilo pravidlo, že je možné žít v Římě a jak je rok dlouhý se nesetkat, i když bydlíte od sebe na pár set metrů. Ještě že byly slavné mše sv. v Nepomucenu, slavení svátku sv. Cyrila u sv. Klimenta a sv. Jana Nepomuckého v koleji. A různé recepce na českém vyslanectví u sv. Stolce, kdy jsme se vždycky našli a mohli si popovídat.

Po jeho jmenování biskupem jsem mu blahopřál obvyklým e-mailem. Měl jsem potíž jak ho titulovat. Začal jsem tedy oficiálním:

Eccellenza reverendissima... pak se mi to zdálo nepřirozené, a tak jsem dodal – v duchu Ti pořád říkám „Jeni“. On mi obratem odpověděl, ač byl zavalen stovkami takových přání – „Na tu excellenci zapomeň, ulož ji do zásuvky, zůstaň u toho důvěrného „Jeni!“

Josef Kolářek S.J., Řím, 8. června 2011

ANKETA Obyvatelům rodného města Mons. Jana Vokála jsme položili tyto dvě jednoduché otázky. **1. Jak jste přijali zprávu o novém královehradeckém biskupovi v rodném Hlinsku? 2. Máte na biskupa Vokála nějakou osobní vzpomínku?** Jejich odpovědi si můžete přečíst níže.

JAROSLAVA BLAŽKOVÁ

1. Se slzami štěstí a díky v srdci, že nám Pán Bůh dal tak plnohodnotnou náhradu za otce Dominika. Pro mne to zas takové překvapení nebylo, spíš převládala radost, že vyšel můj typ, který jsem měla ještě dříve, dokud ani otec Jan nebyl mezi navrženými. Škoda jen, že jsem se tehdy s našimi otci, Ladislavem a Piotrem, nevsadila. Přejí Vám, Otče biskupe, ať Vám Pán Bůh žehná, Panna Maria chrání a naše modlitby posilují ve Vaší nelehké službě.
2. Otce biskupa znám od jeho mládí a tak těch vzpomínek je hodně. Vyberu tedy tu nejosobnější, která nejlépe vystihuje jeho charakter. Manžel zůstal po mozkové příhodě ochrnutý na půl těla. Když již nezládal chůzi po schodech, chodil na mši sv. do sakristie. Pokaždé, když otec Jan přijel do Hlinska, neopomenul manželovi podat ruku a políbit ho. Manžel byl velmi šťasten. Že se nezměnil ani po biskupském svěcení a zůstal tím skromným, milým, pokorným a pozorným „naším Jeníčkem“, dokázal při našem setkání v Kamenickách, kdy se mi dostalo stejného přivítání jako vždy manželovi.

ANNA SODOMKOVÁ

1. Musím přiznat, že když jsem se dozvěděla, že novým královehradeckým biskupem byl jmenován Mons. Jan Vokál, v té chvíli mě naplnila velká radost, že jím bude „náš Jenda.“ Bylo to pro mě velké překvapení a zároveň dojetí, že je jím člověk, s kterým jsem se mohla setkávat před lety osobně.

2. Vzpomínám na něho s vděčností a obdivem. V době totality, kdy jsem byla studentkou gymnázia, se v Hlinsku scházela tajně středoškolská věřící mládež, kam i mě pozvala moje kamarádka. Do společenství mládeže patřil i Jenda Vokál, který v té době již studoval v Praze. Na těchto setkáních, která probíhala pravidelně jedenkrát za měsíc, jsme si povídali o víře, o smyslu života, zpívali jsme a společně jsme se modlili. S nadšením nás Jenda učil nové duchovní písničky, které jsme si zpívali při kytaře a které jsme opisovali na psacím stroji. Oslovila mě velice jeho upřímná a hluboká osobní modlitba, s kterou jsem se do té doby ještě nesetkala. Jeho příklad modlitby mě velmi posunul, jak v mé osobní modlitbě, tak i v odvaze hlásit se k víře v Boha. Děkuji Bohu, že jsem poznala lidi, kteří mi v době hledání smyslu života byli příkladem a tím byl i Jenda Vokál.

JOSEF JŮN

1. První reakcí na jmenování byla víc radost než překvapení. Radost z toho, že v čele biskupství bude člověk, jehož osobní kvality znám a který má reálnou šanci být důstojným nástupcem svého předchůdce v tomto úřadu. Hodně bude také záležet na tom, jaké bude mít kolem sebe spolupracovníky.
2. Osobních vzpomínek je víc, ale jsou to vzpomínky opravdu osobní.

U babičky se starší sestrou a mladším bratrem, Hluboká u Kruceburku 1963

Maturitní tablo, Pardubice 1978

Promoce ČVUT, Praha 1983

Česká primice, Hlinsko 1990

Fotografie poskytl Mons. Jan Vokál.

ČM Fatima, Koclířov

Během 1. mariánské soboty 2. 7. přivítáme jako hlavního hosta generálního vikáře, Mons. Josefa Sochu. Hlavním tématem programu bude důkuvzdání za životní svědectví otce arcibiskupa Karla Otčenáška. Mše sv. v 10.30 hod. na úmysly poutníků. Přednášky 14.00–16.00 hod. Hlavní koncelebrovaná mše sv. v 17.00 hod. se uskuteční v areálu Jana Pavla II.

Připojujeme se k **Pouti nemocných a rodin ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí**, kterou v sobotu 16. 7. povede otec biskup Mons. Jan Vokál. Hlavní mše sv. s udílením svátosti nemocných v 11.00 hod. Zajišťujeme autobusovou dopravu.

O prázdninách probíhají **týdenní turnusy pro rekreaci rodin** s duchovním i společenským programem. **Letní tábor pro děti** 1. – 8. 8. „Cesta kolem světa aneb poklad víry máme v nádobě hliněné“.

V sobotu 13. 8. hlavní slavnost německých rodáků – **Slavnost smíření** – požehnání prostranství u farního kostela sv. Filomény po restaurování křížové cesty a celého areálu. Hlavní mše sv. v 10.30 hod. V neděli 14. 8. tradiční poutní slavnost sv. Filomény, mše sv. v 9.00, 11.00 a 15.00 hod. V 10.00 hod. procesí s poutní sochou sv. Filomény obcí s hudbou.

Na neděli 21. 8. je připraven hlavní evangelizační den indického charismatického kněze P. Jamese Manjackala v Koclířově v přírodním areálu Jana Pavla II. Celodenní program 10.00 – 15.00 hod.

Duchovní obnovu nejen pro členy Fatimského apoštolátu na počátku nového školního roku s programem **I. mariánské soboty** povede ve dnech 2. – 4. 9. 2011 otec arcibiskup Ján Sokol z Trnavy.

Přijímáme **přihlášky na pouť** do Chorvatska a Medžugorje. Delší s pobytem u moře 9. – 18. 9. a kratší v termínu 12. – 18. 9. 2011 a na pouť do Lurd a Fatimy 16. – 27. 10. 2011.

Přihlášky a informace:

Českomoravská Fatima, Koclířov č.p. 195, PSČ 569 11, tel. 461 543 164, mobil: 731 646 800, 731 598 752, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **9. 7., 13. 8., 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.**

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, http://www.cihost.webnode.cz

Hoješín

Noční adorace: 1. – 2. 7., 5. – 6. 8., 2. – 3. 9., 7. – 8. 10., 4. – 5. 11., 9. – 10. 12.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovolují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 9. 7., 13. 8., 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Chrudim

Salváterská pouť

Víc než 350 let trvá v Chrudimi úcta milostného obrazu svatého Salvátora – Spasitele. Tato chrudimská tradice nebyla nikdy přerušena, trvá i dnes. Letošní Salvátorská pouť bude pro naše město zvlášť významná. Pozvání k návštěvě Chrudimi přijal arcibiskup pražský, Mons. Dominik Duka OP. Bude sloužit slavnostní poutní bohoslužbu v neděli 7. 8. v 10.00 hodin. Po ní proběhne v kostele s panem arcibiskupem krátká beseda.

Doprovodný program:

4. 8. v 19.00 hod. – farní sál: přednáška PhDr. Radka Martinka: „Textilní relikvie spojované s Kristem“

5. 8. ve 20.00 hod. – kostel sv. Kateřiny: Modlitba chval. Křesťanské písně, biblické texty, modlitba.

6. 8. v 18.00 hod. – kostel sv. Kateřiny: Slavnostní zpívané nešpory, adorace, možnost uctít milostný obraz sv. Salvátora

7. 8. kostel Nanebevzetí Panny Marie – 8.30 hod. mše svatá, 10.00 slavnostní poutní bohoslužba – oslavuje Mons. Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, hudbou a zpěvem doprovázejí spojené sbory a chrámový orchestr, 11.15 – 11.45 beseda s Mons. Dominikem Dukou OP

Během mší svatých příležitost ke svátosti smíření.

Libice nad Cidlinou

V rodišti sv. Vojtěcha v Libici nad Cidlinou pokračuje letos již 15. celoroční nověna za nová duchovní povolání, a to vždy poslední sobotu v měsíci od dubna do prosince. Mše sv. v 10 hod. Nejbližší termíny: 30. 7., 27. 8. 2011.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 2. 7. – P. PhDr. ThMgr. Gottschalk Karol Lovaš OPraem.: Ježíš a Marie otcovská a mateřská tvář Boha; 6. 8. P. Gabriel Jozef Labuda OPraem.: Boží milosrdenství v našem životě.

Program: 15.00 přednáška; 16.00 Loretánské litanie; 16.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 17.30 modlitba svatého růžence; 18.00 pontifikální mše sv. 3. 9. P. ThDr. Marián Červený, Ph.D.: Jeseň života – příprava v životě věřícího křesťana

Opočno

6. – 7. 8. **pout' Porciunkule.** Mše svaté: sobota: 18.00 hod., neděle: 7.30, 9.00 a hlavní v 10.30 hod. Vše v klášterním kostele Narození Páně v Opočně.

Králíky

První mariánská sobota: 3. 7., 6. 8., 3. 9.

Program: 9.00 hod. růženec, 9.30 hod. přednáška v kostele, 10.00 hod. adorace možnost svátosti smíření, 11.00 hod. mše svatá, 12.00 hod. přestávka na oběd, 13.00 hod. beseda s pozvaným hostem, 13.30 hod. požehnání Milostným obrazem.

Hlavní pouť: 14. 8. 2011

Program: mše svatá v 10.00 hod., v 11.00 hod. procese s Milostným obrazem, 13.00 hod. beseda s biskupem Janem Vokálem, 13.45 hod. závěrečná pobožnost a požehnání Milostným obrazem. Živá hudba a občerstvení zajištěno.

Nové Město nad Metují, Akademické týdny

21. ročník Akademických týdnů se uskuteční v termínu 29. července – 5. srpna 2011. Místem konání je Pavlátova louka u Nového Města n. Met. Cesta k areálu bude značena šipkami jako každý rok. Každé ráno bude patřit bohoslužbě, po ní následuje blok denních přednášek a večer se mohou účastníci těšit na kulturní program v podobě promítání filmů, koncertů či divadelního vystoupení. Mezi přednášejícími nebudou chybět Jiří Grygar, P. Jan Linhart, Mons. Václav Malý, Otmar Oliva, Aleš Palán, Jiřina Prekopová, Tomáš Sedláček, Marek Orko Vácha, Gabriela Vlková, Jiří Zajíc a další. V kulturní části například vystoupí Teatr Víti Marčíka či zahrají manželé Radovi. Podrobnější informace o možnostech ubytování, cenách a programu naleznete na <http://akademicketydny.info>. Závazné přihlášky můžete posílat na adresu: Akademické týdny, Nádražní 219, 549 01 Nové Město nad Metují, tel.: 777 194 760, 777 194 770. Bankovní účet: Česká spořitelna Nové Město n. Met., č.ú.: 118 258 53 49 / 080

Hradec Králové**Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum**

Zieglerova 230, Hradec Králové

Program prázdninových exkurzí: 5. 7. Přírodovědné centrum ZŠ Bezručova – seznámení se s exotickými zvířátky. 7. 7. Policie – Všesportovní stadion. Učíme se jezdit bezpečně + ukázky práce Městské policie. S sebou kola, kolo-běžky, tříkolky,... a přilbu!

12. 7. Podorlický skanzen Krňovice – individuální doprava (auto, kola, vlak do Třebechovic a cca 2 km pěšky, omezeně autobus). Sraz v 9.45 hodin před branou skanzenu.

14. 7. Galerie moderního umění – interaktivní prohlídka pro nejmenší děti (hry, malování, skládání, povídání...). 19. 7. Muzeum Východních Čech – Nové stezky po muzeu – pro děti a mládež. 21. 7. Naučná stezka Plachta – procházka s výkladem a přírodovědeckým „výzkumem“ pod vedením PhDr. Ivo Králíčka. 26. 7. Botanická zahrada léčivých rostlin při FaF UK – zajímavosti o rostlinách používaných ve farmacii, možnost si přivonět k sušeným bylinkám. Prohlídka pod vedením Ing. Jiřího Pirnera. 28. 7. Letecká záchranná služba ve FN – ukázka vybavení vrtulníku (pokud nebude zasahovat) a sanitky. 2. 8. Planetární stezka – procházka s výkladem a drobnými tematickými hrami. 4. 8. Chlumecká zahradní železnice – vlakový výlet do Chlumce n. C. – království miniaturních funkčních železnic. Individuálně možno spojit s návštěvou zámku Karlova Koruna nebo muzea Loreta. 9. 8. Informační centrum ČEZ Obnovitelné zdroje – využití síly vody, větru, slunce. 11. 8. Návštěva u hasičů – prohlídka výstroje a výzbroje, hasičských aut, člunu, ukázky činnosti. 16. 8. Knihovna Eliščino nábřeží – půjčovna pro děti a mládež s hernou. 19. 8. Lesní den s Městskými lesy HK – program v prostředí novohradeckých lesů. 23. 8. Dětská železnice – náměstí 5. května – projížďka a tematické hry a soutěže. 25. 8. Muzeum loutek Labyrint – tvůrčí dílna divadla Drak. 30. 8. Hvězdárna a planetárium – astronomická pohádka, aktuální výstava, výklad v planetáriu, dalekohledy. Informace o začátcích exkurzí, místech srazů i cenách vstupného na: www.sedmikraska.wz.cz

Kolín

4. – 10. 9. Duchovní cvičení pro přátele přírody a ekology, vede P. RNDr. Matúš Kocian, Ph.D.

18. 9. – 24. 9. Ignaciánská duchovní cvičení – III. týden, vede P. F. Lízna SJ

9. 10. – 15. 10. Ignaciánská duchovní cvičení – IV. týden, P. F. Lízna SJ

18. 10. – 22. 10. Ignaciánská duchovní obnova pro seniory, P. J. Hladiš SJ

4. 11. – 6. 11. Jaké je tvé povolání? P. F. Hylmar SJ

29. 11. – 3. 12. Adventní duchovní obnova, P. J. Hladiš SJ

7. 12. – 11. 12. Adventní duchovní obnova, P. Josef Čupr SJ
Mimo tyto termíny možnost individuálního pobytu. Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín, e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz, telefon: 731 182 112.

Benecko

30. – 31. 7. Benecká pouť – tradiční dvoudenní „Benecká pouť“, která se koná na připomínku výročí posvěcení kapličky sv. Huberta, biskupa. Po celou sobotu – zábavný program v režii místního Sboru dobrovolných hasičů. Mše sv. z výročí posvěcení kapličky se koná v neděli 31. 7. v 9.00 hod. u kapličky sv. Huberta.

Centrum pro rodinu Hradec Králové

Ještě je možné se přihlásit na **Manželská setkání 2011**, které se konají v **Litomyšli** v termínu **16. 7. – 23. 7. 2011**. Manželská setkání jsou křesťanská iniciativa, usilující o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Přišla k nám před více než 20 lety z Finska.

Náplní kurzu jsou přednášky týkající se vzájemných vztahů muže a ženy v manželství doplněné o skupinovou práci. Ve skupinkách několika párů se společně zamýšlíme nad obsahem přednášek a poznatky se snažíme promítnout do naší současné životní situace. Vzájemně se obohacujeme o zkušenosti, sdílíme se s ostatními o úspěchy a neúspěchy a tímto způsobem si pomáháme řešit své konkrétní problémy. To vše v duchu modlitby a důvěry v Boží přítomnost a milost. Přednášejí manželské páry, které pomocí příkladů z vlastního života demonstrují, jak využít daných možností v praxi.

Přihlášku, kontakty a více informací o kurzu naleznete na diecézních stránkách Centra pro rodinu Hradec Králové a to přímo na adrese: <http://www.diecezchk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu/akce>.

Diecézní centrum pro mládež

Diecézní centrum života mládeže Vesmír zve mladé lidi na prázdninové pobyty. 24. – 31. 7. se můžete zúčastnit **Tanečního týdne**, který je určen pro lidi starší 15-ti let.

24. – 31. 8. vás čeká **Sportovní týden** a závěr prázdnin. S sebou: spacák, přezůvky, orientační příspěvek 200 Kč/den. Prosíme, hlase se předem: DCŽM Vesmír, Jedlová 266, 517 91 Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

V době konání Světového setkání mládeže prosím na Vesmír nejezděte. Celý tým se na vás těší v Madridu.

Duchovní cvičení na téma: Hledám svoji životní cestu.

Mám šanci ji nalézt? Pořádají sestry Boromejky. **Termín: 28. 8. – 3. 9.** Místo: Maria-Hilf ve Zlatých Horách. Vede P. Bernard Slaboch. Určeno pro dívky od 18ti do 30ti let. S sebou: spacák, Bible, breviář (kdo má). Cena dobrovolná. Prosíme, hlase se předem! Kontakt: S. M. Vincenta Kořínková, vincenta@boromejky.cz, tel.: 723 477 525, Palkovická 524, 738 01 Frýdek Místek, www.boromejky.cz.

V době podzimních prázdnin se uskuteční setkání poutníku WYD z královéhradecké diecéze na DCŽM Vesmír. Začátek 28. 10. (večer). Závěr 30. 10. (obědem). Aktuální informa-

ce později na www.vesmir.signaly.cz. Kontakt: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Animátorský kurz

Diecézní centrum pro mládež zahajuje na podzim 2011 nový Animátorský kurz. Jedná se o tříletý cyklus formáčně-vzdělávacího programu pro mládež ve věku 16–25 let. Kurz obsahuje čtyři víkendová setkání ve školním roce a pětidenní soustředění o letních prázdninách v DCŽM Vesmír. Program zahrnuje formaci skrze život ve společenství, vzdělávání v otázkách víry, v učení církve, v práci s dětmi a mládeží, přednášky, diskuse, liturgii, modlitbu, tvůrčí činnost, práci i sport. Zájemci musí splňovat tyto podmínky: být věřící, pokřtěný katolík, mít chuť dělat něco pro druhé a být z královéhradecké diecéze. Přihlášky jsou ke stažení na www.diecezchk.cz. Řádně vyplněné (nutnou součástí přihlášky je doporučení kněze!) je třeba zaslat na adresu DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, a to **nejpozději do 25. 9. 2011**. Informace na dcm@diecezchk.cz nebo na tel.: 737 215 336.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory

16. – 23. 7. 2011 – Pobyť pro prarodiče s vnoučaty – II. turnus – Marianum, Janské Lázně

16. 7. 2011 – Fórum o mezigeneračních vztazích – Marianum, Janské Lázně

10. 9. 2011 – V. den s řeholnicemi – klášter Školských sester de Notre Dame, Hradec Králové

12. – 14. 9. 2011 – PC kurz pro seniory – začátečníky – BiGy, Hradec Králové

19. – 22. 9. 2011 – Duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem – Marianum, Janské Lázně

3. – 6. 10. 2011 – PC kurz pro seniory – mírně pokročilé – BiGy, Hradec Králové

3. – 6. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů – I. turnus – Marianum, Janské Lázně

6. – 9. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů – II. turnus – Marianum, Janské Lázně

17. – 20. 10. 2011 – duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Tel.: 495 063 661; Mob.: 737 215 328; E-mail: dcs@diecezchk.cz; www.dcskh.cz; www.animatori.cz.

Jilemnice

14. 8. v 9.00 hod. poutní mše sv. ke cti svatého Vavřince, patrona Jilemnice a Krkonoš v děkanském kostele sv. Vavřince.

PŘINÁŠET RADOST, TO JE MOJE ŠTĚSTÍ

ZEPTALI JSME SE...

Do činnosti Oblastní charity Hradec Králové se již od počátku její existence dobrovolně zapojují lidé všech generací, kteří mají touhu pomáhat a kteří si vedle svého studia, zaměstnání, rodiny a zájmů najdou volný čas pro druhé. Jejich pomoc je možné v rámci sedmi středisek Oblastní charity Hradec Králové rozdělit mezi tři cílové skupiny – děti, dospělí, senioři.

„Bolí mě bolest světa“

„Nechci být lhostejný k lidem, kteří potřebují pomoc“, „Odměnou pro mě je radost dětí“, „Láska je tím největším darem, který můžeš někomu dát“...to všechno jsou kréda lidí, kteří s Oblastní charitou Hradec Králové v charitním Kruhu dobrovolníků pomáhají už delší dobu a intenzivně. Jedním z nich je Adam Lebeda, který byl letos oceněn v anketě Den D.

„Momentálně Adam nepomáhá seniorce, protože se mu odstěhovala. Ale v rámci domácí hospicové péče se zapojil do týmu lidí provázejících pana arcibiskupa Karla Otčenáška posledními dny jeho života, pomáhá v Domě Matky Terezy a v Domo-

vě pro matky s dětmi, pomáhá při Tříkrálové sbírce a nechybí, ani když se rozlévá polévka o Vánocích na nádraží. Je nesmírně skromný a vždy připraven a ochoten pomoci,“ říká Petra Zíková, vedoucí charitního Kruhu dobrovolníků.

„Všichni naši dobrovolníci jsou úžasní, nevím, koho bych jmenovala dřív. Máme také dobrovolnici, která kdysi byla uživatelkou Domova pro matky s dětmi, dnes žije hezký život, zastává poměrně vysokou funkci v zaměstnání, má fungující rodinu. Přihlásila se jako terénní pracovníce, vyhledává lidi, kteří potřebují pomoc. Je to příjemná a inteligentní žena a moc mě potěšilo, že se do Kruhu dobrovolníků přihlásila,“ dodává paní Petra.

Evropský rok dobrovolnictví

K letošnímu Evropskému roku dobrovolnictví připravila Petra Zíková několik akcí, určených převážně pro dobrovolníky, kteří nemohou pomáhat pravidelně. Kamínky, které mohli po celý květen zdobit a malovat, si v červnu během divadelního festivalu sami prodali, aby výtěžek věnovali

pokračování na str. 20

Ing. Štěpánky Čížkové – vedoucí Dobrovolnické agentury Diecézní charity Hradec Králové, která byla nově otevřena v květnu, a koordinátorky dobrovolnických projektů v diecézi

Pro koho je Dobrovolnická agentura a jaké má poslání?

Agentura je tu pro poskytovatele sociálních služeb v okrese Hradec Králové, je tu pro dobrovolníky a je tu proto, aby se zlepšila jejich vzájemná spolupráce. Jejím posláním je realizace dobrovolnických programů a pomoc organizacím poskytujícím sociální služby zapojit dobrovolníky do své činnosti.

Co konkrétně nabízíte dobrovolníkům?

Zájemcům o dobrovolnickou činnost nabízíme například dobrovolnický program pro práci s cizinci, zprostředkování informací o dobrovolnických příležitostech v organizacích poskytujících sociální služby v okrese Hradec Králové. Dále proškolení, pojištění, průběžné doprovázení nebo zprostředkování dobrovolnické služby u nás i v dalších organizacích. V blízké době chystáme také nové dobrovolnické programy pro práci se seniory, nemocnými a s dětmi a mládeží.

A jak pomáháte organizacím?

Organizacím nabízíme vedle kompletního

pokračování na str. 20

Dobrovolnice Pavlína Půhoná pravidelně navštěvuje Klub Mariánek při Domově pro matky s dětmi v Hradci Králové, kde doučuje děti a pomáhá při dalších akcích. Foto: OCH Hradec Králové

pokračování ze str. 19

Přinášet radost, to je moje štěstí

Středisku rané péče Sluníčko na nákup rehabilitační houpačky.

Na zimu se dobrovolníci s paní Zíkovou chystají potěšit starší generaci – napečou a nazdobí perníčky, které potom charitní pečovatelky a ošetřovatelky roznesou svým seniorům jako malý dárek a vzpomínku k Vánocům.

Každoročně se spousta školáků účastní Tříkrálové sbírky. Jsou to vlastně nejmladší charitní dobrovolníci, kteří pomáhají dobré věci. „Přišlo nám nespravedlivé oslovit děti jen jednou v roce, proto jsme se rozhodli být s nimi v kontaktu užší a vyhlásili jsme výtvarnou a literární soutěž Dobrovolníci mění svět. Ještě do 17. července se může kdokoli zúčastnit a své dílo poslat. Nejhezčí práce vyhodnotíme a v září na Den Charity vystavíme v prostorách Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, autory odměníme,“ uvádí Petra Zíková.

To je moje štěstí

V Domově pro matky s dětmi žila, byla jedna malá Alenka. Její maminka byla těžce nemocná, ale léčbu zvažovala. Kdo by se o Alenku staral?

„S Alenkou jsme si hrály, povídaly, ráno jsem ji zavezla autobusem do školy, po škole jsme zašly na zmrzlinu, jeden víkend jsem ji měla u sebe doma, byly jsme na

houpačkách, probendily jsme město, byla moc hodná, staly se z nás kamarádky, měla ráda koně, byly jsme se podívat ve stájích v Malšovicích... Moc mně to dalo,“ vzpomíná na období strávené s Alenkou, zatímco její maminka byla v nemocnici, dobrovolnice Oblastní charity Hradec Králové paní Eva Kněžková.

A co paní Evu přimělo stát se dobrovolníkem?

„Ve 20 letech jsem měla silný zážitek, něco pro mě strašně velkého a hodnotného. Zažila jsem duchovní znovuzrození, uvěřila jsem v Boha, cítila jsem jeho velkou, bezmeznou lásku a odpuštění hříchů. To mi změnilo hodnoty a náhled na život. Ta velká láska, taková, jakou vám nemůže dát žádný člověk, ve mně zanechala takové stopy, že jdu a baví mě dělat něco dobrého pro lidi, přinášet radost, prospět někomu, vidět někoho šťastnějšího, být tu pro někoho. To je moje štěstí.“

Vladka Dobešová

Kontakt: Kruh dobrovolníků, Komenského 266, Hradec Králové, tel. 495 516 098, e-mail: dobro@hk.caritas.cz.

S dobrovolníky pracují všechny Charity v diecézi. Dobrovolnické centrum najdete také v Kutné Hoře, Přelouči, Havlíčkově Brodě, Pardubicích, Litomyšli, Červeném Kostelci, Jičíně nebo Dvoře Králové n/L.

pokračování ze str. 19

Zeptali jsme se...

servisu v oblasti praktického dobrovolnictví také semináře o dobrovolnictví, konzultace, supervize a zprostředkování firemního dobrovolnictví.

Ptala se Vladka Dobešová

Dobrovolnická agentura DCH HK vznikla v rámci realizace veřejné zakázky s názvem **Zlepšení spolupráce sociálních služeb s dobrovolníky v Královéhradeckém kraji** – dílčí část Hradec Králové. Tato veřejná zakázka je součástí individuálního projektu Královéhradeckého kraje **Rozvoj dostupnosti a kvality sociálních služeb s dobrovolníky v Královéhradeckém kraji II**, do kterého se Diecézní charita HK letos také zapojila.

Projekt je financován z ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Kontakt: Dobrovolnická agentura DCH HK, Velké nám. 37, Hradec Králové, tel. 731 402 293 – ing. Štěpánka Čížková, e-mail: stepanka.cizkova@hk.caritas.cz.

Vzpomínka na arcibiskupa Otčenáška

Arcibiskup Karel Otčenášek v Hospici Anežky České v Červeném Kostelci před 15 lety.

V pondělí 23. května 2011 odešel v tichosti na věčnost arcibiskup a emeritní biskup královéhradecký Mons. Karel Otčenášek, který navždy zůstane v našich

vzpomínkách pro svou nesmírnou lidskost a hrdinství. Byl to výjimečný člověk a duchovní.

Arcibiskup Karel Otčenášek se zasloužil

mimo jiné také o znovuoobnovení činnosti Diecézní charity Hradec Králové od 1. ledna 1992, když po sametové revoluci konečně mohl převzít správu královéhradecké diecéze. Požehnal a vysvětil první velká charitní zařízení v diecézi, jako například Charitní domov, dnes Stacionář sv. Františka, pro mentálně postižené v Rychnově nad Kněžnou (v roce 1993) nebo Hospic Anežky České v Červeném Kostelci, první český hospic (v roce 1996). Činnost Charity v diecézi podpořoval až do konce svého života.

Je pro nás velkou ctí, že mohli pracovníci a dobrovolníci královéhradecké Oblastní charity vypomáhat řadovým sestrám při péči o arcibiskupa Otčenáška v jeho posledních dnech a být mu nablízku. Nezapomenutelným a požehnaným zážitkem byly noční služby u lůžka arcibiskupa společně s kněžími a biskupem Josefem.

Za Charity v královéhradecké diecézi

AKTUALITY

Charita na Multikulturním týdnu

PARDUBICE: Do letošního Multikulturního týdne v Pardubicích se zapojila také Diecézní charita Hradec Králové a Dobrovolnické centrum Oblastní charity Pardubice. Diecézní charita na této akci prezentovala především oblíbený projekt Adopce na dálku® na pomoc chudým dětem v Indii, jednak na výstavě v pardubickém Regioncentru společně s Obchodní akademií Pardubice a v AFI Palace. Ve spolupráci s Dob-

O Indii a Adopci na dálku® přednášeli studentům pardubické Obchodní akademie Mons. Josef Suchár, prezident Diecézní charity HK, a Kateřina Gužíková, koordinátorka projektu. Studenti a učitelé z této školy se letos do projektu zapojili a finančně podporují 2 indické děti v jejich cestě za vzděláním.

rovolnickým centrem Oblastní charity Pardubice proběhly také dopolední přednášky o Adopci na dálku® pro studenty zmíněné střední školy a vpolední pro širokou veřejnost. Na jarmarku a závěrečném koncertu představila své pěvecké i taneční umění hudební dílna Vlaštovky, kterou pro uprchlíky provozuje Diecézní charita v Pobytovém středisku MV ČR v Kostelci nad Orlicí.

Multikulturní týden 2011 nabídl bohatý kulturní, společenský a sportovní program na mnoha místech města Pardubic. Jeho cílem bylo zpro-

Vlaštovky na jarmarku na Perštýnském náměstí v Pardubicích zapívaly jak české lidovky, tak ruské písničky.

KALENDÁŘ NA LÉTO

SVATOANENSKÉ ZAHRADNÍ SLAVNOSTI ANEB SLAVNOSTI BEZ BARIÉR

30. 7. od 13 hod., Domov sv. Josefa

Žireč u Dvora Králové n. L.

Jubilejní 10. ročník tradiční benefiční akce Domova sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou. Jejím cílem je odstranit pomyslné bariéry lidí zdravých a hendikepovaných. Letošní výtěžek bude věnován na úpravu vody, modernizaci rehabilitace a ovládání plošiny pro klienty Domova sv. Josefa v Žirči.

Program:

Kostel sv. Anny: zahájení slavností **ve 13 hod. mší svatou**, celebruje biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál. Poté program pro milovníky vážné a duchovní hudby – vystoupí **manželé Petr a Markéta Lutkovi**, soubor instrumentální a vokální gotické, renesanční a barokní hudby **SoliDeo** z Děčína, recitační pořad s hudebním doprovodem podle Exupéryho Malého prince s názvem „**Správně vidíme jen srdcem**“ a v závěru varhanní koncert se zvonkohrou v podání prof. Václava Uhlíře.

Scéna v parku: vystoupení populární pardubické kapely **Ready Kirken**, z Prahy zavítá tradiční irská a skotská hudba **Irish Dew** a kapela **Bezefšeho**, která hraje žánr folk, swing, jazz i jiné. Zlatým hřebem zejména pro fanyšky **Super Star** bude určitě jeden z finalistů **Michal Šeps**. Pro děti budou připraveny projíždky na ponících, dětský koutek **Žirafa**, skákací hrad, trampolína a malování na obličeji.

Nádvoří: program pro rodiny s dětmi – pohádka **O Popelce** v provedení filmové Popelky Evy Hruškové. Agentura Kamila Kouly z Olomouce zahraje **Duhovou pohádku**, s programem **Kouzelný cirkus** bude čarovat Karel Kašpar, alias Mistr Carlo. Z České Skalice přijede zatančit dětský folklorní soubor **Barunka**.

Nově opravený secesní altán se stane lákadlem pro milovníky voňavé kávy. Ve skřípku bývalého pivovaru bude připravena **ochutnávka vín českých vinařů** s odborným výkladem o jeho pěstování. Tento den budou také otevřeny dveře všem, koho by zajímal život našich obyvatel v historických interiérech bývalé jezuitské rezidence. Lidová řemesla a chráněné dílny. Bohaté občerstvení po celý den.

V celém areálu je bezbariérový přístup.

Mediálním partnerem celé akce bude Český rozhlas Hradec Králové s redaktorkou a moderátorkou Ilonou Dvořákovou.

Vstupné: držitelé průkazu ZTP/P vstup zdarma; ostatní 80 Kč; děti do 14 let, studenti a důchodci 40 Kč.

Akci podpoří Město Dvůr Králové nad Labem a Královéhradecký kraj.

Přijďte se svými dětmi strávit příjemné odpoledne uprostřed léta. Každý z rodiny si najde „to své“ a svou účastí pomůžete našim nemocným.

Pořádá: Oblastní charita Červený Kostelec, středisko Domov sv. Josefa v Žirči.

středkovat různými formami setkávání cizinců s majoritní společností a podpořit je ve společném soužití. Akci uspořádala téměř dvacítko partnerů včetně Magistrátu města Pardubic. Hlavními organizátory byly Centrum na podporu integrace cizinců pro Pardubický kraj a Europe Direct Pardubice. Akci finančně podpořil Foxconn CZ. Záštitu převzala primátorka Statutárního města Pardubice a Rada Pardubického kraje. Mediálním partnerem byl ČRo Pardubice. *(Jana Karasová, www.hk.caritas.cz)*

Podporovatelka prvního hospice v Červeném Kostelci a Domova sv. Josefa v Žirči se stala finalistkou ceny Ď

ČERVENÝ KOSTelec: Vědecká knihovna v Hradci Králové se stala 30. 5. hostitelskou půdou pro ocenění finalisty ceny Ď. Finalista je vybírán Kolegiem složeným z představitelů veřejného života a významných osobností kraje. Cena je udělena mecenášům, morálním vzorům a dobrodincům v ČR a letos probíhá již 11. ročník této záslužné akce. Cílem ocenění je poukázat na dobročinnost lidí, kterým dnešní společnost příliš zelenou nedává.

Nominace probíhaly postupně ve všech krajích ČR. Za Královéhradecký kraj bylo nominací podáno nejméně, a to čtyři. Vybranou finalistku, Mgr. Věru Porkertovou, nominovala Oblastní charita Červený Kostelec za nezištnou, velmi významnou a štedrou pomoc. Za Hospic Anežky České přítomná Mgr. Ludmila Štěpánová k tomu dodala: „díky darům paní Porkertové můžeme svým klientům poskytovat služby na velmi vysoké úrovni. Ze sponzorského daru se financují provozní náklady Hospice Anežky České, starajícího se o onkologicky nemocné a umírající pacienty a také provoz Domova sv. Josefa v Žirči, což je zatím jediné zařízení v ČR poskytující pomoc a komplexní péči nemocným roztroušenou sklerózou.“ Cenu Ď převzal syn paní Porkertové, RNDr. Jiří Porkert, Ph.D. Slíbil, že cenu mamince předá a přiznal, že maminka dlouho váhala, zda vystoupí z anonymity podporovatele a cenu převezme.

Zbývá dodat, že výroční ceny Ď vyhláší pořadatel projektu Richard Langer, a to ve spolupráci se spoluorganizátorem, kterým je pro rok 2011 Národní divadlo v Praze. *(J. Holcová, holcova@zirec.hospic.cz)*

Děti z Charitního domova besedovaly s Městskou policií

HAVLÍČKŮV BROD: Příslušníci Městské policie Havlíčkův Brod si připravili pro děti z našeho domova zajímavou besedu spojenou s prohlídkou stanice. Na úvod besedy paní policistka vysvětlila dětem, co obnáší práce městské policie, jaké problémy řeší a u jakých případů zasahuje. Součástí besedy byla ukázka uniforem a pomůcek, které u sebe policisté nosí a k čemu slouží.

Tématem besedy bylo „Jak se mám chovat, když jsem sám venku.“ Děti toto téma velice zajímalo. Dozvěděly se, jak se chovat v případě, když je na ulici osloví cizí člověk, jak se chovat ke zvířatům, které naleznou na ulici, a co dělat v případě, že by na ně zaútočilo atd. Hravou formou si děti připomněly, jak by mělo být cyklistické kolo správně vybavené a jak bezpečně na kole jezdit. Na závěr besedy si děti mohly vyzkoušet různé pomůcky, které policie využívá, a prohlédnout si kamerový systém i policejní auto. Od městské policie si děti odnesly plno zážitků a dobrých rad, ale také drobné dárečky a reflexní vesty pro jejich bezpečnost.

Děkujeme příslušníkům MP Havlíčkův Brod za čas, který dětem věnovali, a za ochotu, se kterou odpovídali na jejich zvědavé dotazy. Poděkování též patří Hasičskému záchrannému sboru Havlíčkův Brod, který umožnil dětem z našeho domova exkurzi na jejich pracovišti v měsíci březnu.

(Pešková Jana, www.hb.charita.cz)

PROJEKT CHARITNÍ DOMOV PRO MATKY S DĚTMI HAVLÍČKŮV BROD JE FINANCOVÁN Z PROSTŘEDKU ESF PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST A STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR.

Šikovné ruce pro hospic 2011 aneb lidé lidem

Oblastní charita Červený Kostelec vyhlásila již 6. ročník této soutěže o nejnápaditější vlastnoruční výrobek na pomoc Hospici Anežky České v Červeném Kostelci, prvnímu zařízení pro těžce nemocné a umírající v ČR.

Soutěž probíhá ve 2 kategoriích: 1. kat. děti a mládež do 15 let, 2. kat. dospělí od 16 let. Zapojit se mohou dospělí, děti, kluby seniorů, domovy mládeže, školy, výtvarné kroužky, neboli všichni ochotní a šikovní lidé.

Soutěžní výrobky mohou být předávány **do 20. 9. 2011**, osobně nebo poštou do střediska Háčko, ul. Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec.

Na výrobek, prosím, nalepte štítek se jménem, bydlištěm vč. PSČ, příp. tel. spojení, kategorií a prodejní cenu. Správně vyplněný štítek usnadní registraci a umožní včasné pozvání na slavnostní vernisáž.

Z darovaných výrobků bude uspořádána prodejní výstava v prostorách výstavní síně v Červeném Kostelci od 7. do 14. 10. 2011.

Slavnostní vernisáž s koncertem a předáváním cen se uskuteční v Divadle J. K. Tyla v předvečer Světového dne hospicové a paliativní péče 7. října.

Soutěž podpořil Fond T-mobile.

Více na www.hospic.cz.

DÁRCOVSKÁ SMS

Projekty Oblastní charity Hradec Králové můžete podpořit i zasláním dárcovské SMS ve tvaru:

**DMS CHARITAHK
na tel. číslo 87777**

Cena jedné SMS je 30,- Kč, Oblastní charita Hradec

Králové obdrží 27,- Kč. Tuto službu zajišťuje Fórum dárců. Takto získané finanční prostředky budou použity na podporu projektů Oblastní charity Hradec Králové, o kterých se bližší informace dozvíte na www.charitahk.cz.

DĚKUJEME!

Více informací o dárcovství na
www.darcovskasms.cz

Maturity na církevních gymnáziích květen – červen 2011

Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína v Hradci Králové
Církevní gymnázium svaté Voršily v Kutné Hoře
Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči

Na „potítku“, autor: Ondřej Bouma

Maturita z výpočetní techniky, autor: Ondřej Bouma

Losování otázky, autor: Tomáš Stryhal

Zkoušení, autor: Tomáš Stryhal

Maturitám předchází bujaré poslední zvonění,
autor: Monika Modráčková

Poslední otázka a maturita je „doma“,
autor: Monika Modráčková

Pohřeb arcibiskupa Karla Otčenáška

Poslední veřejné rozloučení proběhlo u kříže před katedrálou,
autor: Luděk Bárta

Dominik Duka u rakve zesnulého, autor: Luděk Bárta

Okuřování rakve, autor: Luděk Bárta

Bohoslužba oběti, autor: Luděk Bárta

S Karlem Otčenáškem se loučily tisíce lidí, autor: Jiří Bittner

Ukládání do hrobky, autor: Vojtěch Macek